

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

06 | Na kotalkah spominov
in uspeha

OBČINA PO MERI INVALIDOV

8 | Podelitev listine
»Občina po meri
invalidov« za leto
2015 Občini Renče-
Vogrsko

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

26 | Primož Bergoč,
od magisterija do
inovatorja leta

KMETIJSTVO

34 | Valter Mlečnik –
dobitnik visokega
priznanja »zlati
zamašek«

Res je.

Čas hitro mineva in minila je tudi letošnja jesen. Letni čas, ko narava zažari v najlepših barvah in nas bogato obdara s svojimi plodovi. Jeseni je vsega v izobilju in tako je bilo to jesen tudi pri nas. Poleg sončnih žarkov, ki so nas vztrajno grela in vabili ven, v naravo, nam je bilo dano doživeti kar nekaj dogodkov, ki so nas prijetno družili in na katere smo lahko resnično ponosni.

Zagotovo sta ta čas in prostor najbolj zaznamovala dva: praznovanje ob 200-letnici šole v Renčah, ki mu v tem glasilu namenimo posebno prilogo, in kotalkarska predstava »Na kotalkah spominov in uspeha« ob zaključku aktivne športne poti Lucije Mlinarič.

Prišla je zima in z njo najlepši praznični čas.

To je tisti čas, ko se za trenutek ustavimo, zazremo vase, se zavemo vsega lepega, pozabimo neprijetnosti in postavimo na prvo mesto najpomembnejše. Ljubezen, spoštovanje, sočutenje in mir. To je čas, ki ga delimo s svojimi bližnjimi, proslavljamo življenje in se veselimo novega začetka. To je tudi čas, ki nas vabi, da začutimo, da smo ljudje med sabo povezani v veselju in v žalosti. In prav ta povezanost naredi naše bolečine manj hude in našo srečo rodovitnejšo.

Z vonjem po potici, smrečico, jaslicami ... prihaja v vaše domove tudi ta list, ki smo ga ustvarili skupaj z vami.

Člani uredniškega odbora: Bogo, Boris, Jasna, Katarina, Katjuša, Renata, Vesna in Alenka vam, spoštovani bralec, želimo voščiti: iskreno in preprosto vse tisto, kar je resnično vredno. Zdravje, ljubezen in mir. Nasvidenje v novem letu 2016!

Alenka Gregorič

Županova beseda

Čas hitro teče in še eno leto se bliža koncu. Ob koncu leta se radi ozremo nazaj in naredimo pregled narejenega, premislimo o uspehih in stvareh, ki jih bi bilo treba ponoviti ali popraviti. Na občini se z zadovoljstvom oziramo nazaj, saj smo izvedli vse po občinskem proračunu zastavljene projekte, na kar smo lahko ponosni. V naslednje leto je prenesena samo prenova pokopališča v Bukovici, ki pa bo dokončana spomladi. Na realizacijo občinskega proračuna namreč vpliva izpad prihodka zaradi zakasnelih plačil iz naslova nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč in zakasnitev plačil iz naslova evropskih sredstev. Jesen je bila pestra in v naši občini se je ponovno veliko dogajalo, za kar gre zahvala aktivnim občanom, ki se trudijo popestriti vsakdan. Če gremo po vrsti, se moramo najprej spomniti pomembnega dogodka z začetka novembra, ko se je od aktivnega udejstvovanja v tekmovalnem kotalkanju poslovila Lucija Mlinarič. V občini smo ponosni na naše vrhunske športnike in med njimi gotovo kraljuje prav Lucija, aktivna članica Kotalkarskega kluba Renče z več medaljami z evropskih in svetovnih tekmovanj. V znak priznanja, da je ponesla ime Renč in Slovenije v svet, se je slavnostnega dogodka na kotalkališču v Renčah udeležil tudi predsednik države Borut Pahor in se tako poklonil naši najboljši kotalkarici. Naslednji občinski dogodek je bilo martinovanje v Bukovici. Zahvala za organizacijo in izpeljavo dogodka gre Krajevni skupnosti Bukovica-Volčja Draga in članom novega Kulturno-turistično-športnega društva Bukovica-Volčja Draga. Letos je bilo martinovanje že četrtrič organizirano v spodnjih prostorih kulturnega doma v Bukovici in ni dvoma, da se bomo tam ponovno srečali čez leto dni.

Sredino novembra sta zaznamovala glasbena dogodka – najprej revija pihalnih orkestrrov, ki se je zadnja leta udomačila v Veliki dvorani kulturnega doma v Bukovici, potem pa še pevski festival Pjomo (z)godbo v organizaciji vogrinske godbeniške šole, kar predstavlja nekaj novega za našo občino in tudi širše. Oba dogodka povezujeta godbenike in ostale ljubitelje glasbe ne glede na generacijo, ki ji pripadajo.

Še en zelo pomemben dogodek za občino se je zgodil 1. decembra, ko je Zveza delovnih invalidov Slovenije na predlog Medobčinskega

društva invalidov Goriške podelila Občini Renče-Vogrsko »Listino Občina po meri invalidov«. Projekt pridobitve listine je izvajal Svet za invalide, ki sem ga skladno s sklepom Občinskega sveta imenoval konec leta 2013. Člani so za predsednico tega sveta izvolili Katarino Tischer Gregorič, ki je tudi avtorica Akcijskega načrta, ki predstavlja izhodišče in temelj postopka za pridobitev listine. Občina po meri invalidov namreč ni projekt z začetkom in koncem, temveč vseživljenjski projekt. Podeljena listina nam pomeni priznanje za prizadevno dvoletno delo na področju odpravljanja vseh vrst ovir za invalide na vseh področjih in zagotavljanje pogojev za enakovredne življenjske pogoje vseh občanov. Hkrati je listina seveda tudi zaveza, da nadaljujemo z delom in aktivnostmi v tem projektu, predvsem z izpolnjevanjem nalog in ciljev Akcijskega načrta, saj bo treba izpolnjevati tudi pogoje za ohranitev te listine.

Omeniti moram tudi, da smo 20. občina v Sloveniji, ki je pridobila Listino Občina po meri invalidov, na kar smo lahko vsi občani zares ponosni. Velika zahvala gre vsem, ki so sodelovali pri pridobitvi za občino pomembne listine, hkrati pa čestitam pripravljavcem projekta in vsem, ki ta projekt vsak dan izvršujejo: kulturna in športna društva, Varstveno delovni center Stara gora in vsa humanitarna društva (Karitas, Rdeči križ). Življenje se namreč spreminja iz dneva v dan, kar toliko bolj opazijo invalidi, ki se vsakodnevno soočajo z vedno novimi situacijami. Lokalna skupnost je dolžna in mora vsem omogočiti enake možnosti in vsakemu olajšati način življenja. Dejstvo je, da je Občina Renče-Vogrsko že pri snovanju občine prevzela vodenje, da želimo biti ljudem in okolju prijazna občina. Občina je namreč lahko toliko močna, kolikor je močen njen najšibkejši člen.

Tudi letos smo po vseh treh krajevnih skupnostih prižigali lučke in tudi letos so bili zaradi gospodarske situacije pomisleki glede stroškov, ki jih prižiganje lučk prinese. Vseeno smo se odločili, da nadaljujemo običaj, saj gre za ohranjanje kulturne dediščine in priložnost, da se ob koncu leta srečamo in izmenjamo nekaj besed. Praznični čas, pričakanje novega leta je namreč priložnost, ko človek naredi pregled dogajanj iztekajočega se leta in se hkrati lahko pripravi na prihajajoče leto.

Vsem občanom še čestitam ob dnevu samostojnosti, želim vesel božič in obilo lepega v novem letu – slabo naj se pozabi, dobro pa naj vas spremlja vse dni prihajajočega leta. Srečno!

Župan Aleš Bucik

Voščila naših občinskih svetnikov

Drage občanke in občani!

Leto je naokrog in bližajo se božično-novoletni prazniki. Kot svetnik sem podpiral vse dobre projekte v naši občini in tudi sam predlagal nekaj pobud, ki so bile upoštevane. V prihodnjem letu obljubljam, da bom storil še več za dobro občanov. V letu 2016 vam želim veliko zdravja in družinske sreče. Starejšim in bolnim želim veliko veselih in prijetnih trenutkov. Mladim pa veliko znanja in uspehov v šoli, pri študiju in pri zaposlovanju. Veliko lepega vam želi vaš svetnik

Franko Pregelj

Spoštovane občanke in občani!

Božič in prihajajoči prazniki so najlepši čas v letu. Preživite jih skupaj z družino, prijatelji in vsemi, ki so vam blizu. Božični mir, veselje in zdravje pa naj vas spremljajo tudi v letu, ki prihaja.

Iskrene čestitke ob državnem prazniku, dnevu samostojnosti in enotnosti, ko se ponosni spominjamo plebiscita, na katerem smo pred 25 leti izglasovali odločitev o lastni – samostojni državi.

Želim vam, da bi bilo leto 2016 leto novega upanja. Da bi mladi pred seboj spet videli bodočnost in da bi skupaj verjeli v pravično in boljše prihodnost z enakimi izhodiščnimi možnostmi za vse.

Voščim vam veliko osebne sreče, zdravja in varno leto 2016. Čim več modrosti, poguma, zaupanja ter pravih korakov in odločitev.

Marko Švara

Spoštovane občanke in občani.

Izteka se leto 2015. Ob tem naj se vsak za kratek trenutek nekoliko zazre nazaj in pomisli, kaj dobrega je v tem letu opravil. Seveda je to tudi trenutek pogledov, načrtov in novih ciljev za naprej, tako v družbenem kot tudi v družinskem krogu. Pri izpolnjevanju zastavljenih ciljev bomo veliko bolj močnejši in uspešnejši, če bomo delovali skupaj. Le to je zagotovilo uspehu.

Ne pozabimo na druženje, strpnost, ljubezen, spoštovanje, včasih tudi zadovoljstvo z malimi stvarmi, poštenost, dobro voljo, predvsem pa naj vsak poskrbi za svoje zdravje.

Naj prihajajoče leto 2016 prinese vsem vsega tega, pa še kaj razveseljivega nepričakovanega. Pa tudi na nasmešek ne pozabiti. SREČNO 2016!

Nedeljko Gregorič

Spoštovani!

Prihaja nov čas.

Naj z optimizmom in upanjem, potrpežljivostjo in zadovoljstvom, zdravjem in veseljem obdari tudi vas! Vse dobro v letu 2016!

Želimo vam mirne praznične dni v družbi vam ljubih ljudi in vas prijazno pozdravljamo.

Vanda Ožbot, Zmaga Prošt,
Marjan Murovec, občinski
svetniki LNO

Vsaka beseda, vsak pogled, vsako dejanje in vsak nasmeh lahko prinese srečo drugim ljudem.

Vsak trenutek je lahko nov začetek.

Zato vam v novem letu želim: naj bo vaše življenje usmerjeno k najvišjim ciljem, ki vsakodnevnemu delu in sprostitvi dajo pravo vrednost in zavedanje, da življenje ni naključno in zaman.

Naj vam bo novo leto prijazno in naj vam izpolni pričakovanja.

Katarina Valič

Naj bo to najlepše leto, z obilo sonca, z mnogo sreče, naj z uspehi bo prežeto, naj pride v miru in v miru se izteče!

Albinca Pisk

Spoštovane občanke in občani!

Smo na pragu novega leta 2016 in veselimo se prazničnih dni. Čas je primeren, da pogledamo in si povemo, kaj vse smo dobrega doživeli v družinah in krogu soobčanov.

Vsega, kar smo si zaželeli, nismo dosegli, pa vendar smo dosegli veliko. Česar nismo zmogli, bomo nadaljevali v novem letu ... in seveda še kaj dodali. Nadaljujmo s tradicijo povezovalnosti in dobrih medsebojnih odnosov, nadaljujmo s kulturnimi, športnimi in drugimi aktivnostmi, ki nam prinašajo veliko uspehov. Stopimo v novo leto dobre volje, zdravi in srečni!

Marjan Rutar

Dragi občani!

Leto 2015 nam je prineslo veliko dobrega, nekaterim pa tudi razočaranje.

Naj božični prazniki prinesejo v vsak dom veliko veselja, medsebojnega razumevanja in dobrega počutja, v svet pa mir. Vsaki družini in posamezniku naše občine v letu 2016 želim, da posije žarek upanja, sreče in zadovoljstva, ostarelim in bolnim veliko zdravja, mladim uspešen študij in veliko uspeha na njihovi poti.

Srečno, drage občanke in občani!

Mozetič Aldo

Drage občanke, spoštovani občani,

letu je naokoli in z njim tudi prvo leto našega tretjega mandata. Ponosen sem, da živim v občini Renče-Vogrsko, predvsem zaradi ljudi, ki spoštujejo delo in prizadevanja občinskega sveta, občinske uprave, krajevnih skupnosti s svojimi predsedniki in seveda našega župana. V obdobju od nastanka naše občine je bilo veliko postorjenega, naj naštejemo samo nekaj večjih projektov: renška obvoznica, kulturni dom Zorana Mušiča, cesta skozi Vogrsko, šola na Vogrskem, šola v Renčah, primarni vodovod in še in še. Seveda ne smem pozabiti tudi na družbeno in športno področje, ki je v obdobju od ustanovitve občine še bolj zaživel. Menim, da ne smemo zaspati na lovoričah in moramo pogumno sprejeti izzive za prihodnja leta: kanalizacijski sistem s čistilnimi napravami, zdravstveni dom z lekarno, nekatero sekundarno vodovodno omrežje itd. Vse v okviru finančnih zmožnosti, ki nam jih bo krojila država.

Ne glede na vse, smo do sedaj preživeli rastoče in plodno obdobje in prav zato moramo z optimizmom gledati naprej. Spoštovane občanke in dragi občani, želim vam veliko zdravja in sreče ter osebnega zadovoljstva v letu 2016 in seveda tudi v vseh prihodnjih letih.

Radovan Rusjan, podžupan

Voščim vesel božič v krogu svojih najdražjih, v prihajajočem letu 2016 pa obilo sreče, zdravja, miru, dobrih medsebojnih odnosov, druženja in veselih trenutkov.

Jožef Hvalica

Jesenski koncertni tris

Za izbrane jesenske glasbene užitke je tudi tokrat poskrbelo **Glasbeno društvo NOVA**. Glasbeni večeri v Bukovici, ki štiri leta nastajajo v sodelovanju z Občino Renče-Vogrsko, so ponudili tri tematsko zaokrožene dogodke. Koncerti s kakovostnimi programi dajejo pou-darek klasični oz. resni glasbi.

Za dobre izvedbe poskrbijo zanimivi glasbeniki, ki prihajajo bodisi iz domačih krajev bodisi od drugod iz Slovenije in Italije. Mladi glasbeniki, ki nastopajo v tem abonmaju, prihajajo iz konservatorijev ali akademij iz Slovenije in Evrope. Potem, ko se je na zadnjo sredo v avgustu s skupino Noreia *Glasbeno poletje na Vogrskem* poslovilo od prijetnega atrija osnovne šole na Vogrskem, se je v cerkvi svetega Lovrenca v Bukovici nadaljeval *Jesenski koncertni tris* iz abonmaja Glasbeni večeri v Bukovici. Vsak drugi četrtek v mesecu je tako napovedoval tehtne glasbene prireditve.

Lično urejena notranjost osrednje ladje cerkve v Bukovici je postala kulisa, ki je s svojo poduhovljeno vsebino glasbo dodatno bogatila. Vzdušje v cerkvi je pripomoglo k življenju v izvedbi **Kvarteta saksofonov Evterpa**. Kvartet sestavljajo perspektivni saksofonisti **Tadej Piko, Ivan Trajanoski, Ajda Antolovič** in **Domen Koren** z Akademije za glasbo v Ljubljani (mentor doc. **Dejan Prešiček**). Kot komorna zasedba stremijo k tehnični natančnosti, kar je bilo jasno slišati pri zahtevni baročni umetnini Johanna Sebastiana Bacha – znamenitem četrtem Brandenburškem koncertu. Ta skladba zahteva za večjo zvočno učinkovitost širši ansambel, katerega so dopolnili in obogatili gostje, člani Glasbenega društva NOVA z Gorjanskega, odlični violinist **Oskar Longyka** in z očarljivimi izvedbami flavtistki **Dana**

Verč in **Irena Birs**.

Doživeto muzikalnost je kvartet pokazal v nadaljevanju, kjer se mu je v lirični hrepenenja polni skladbi Heitorja Villa-Lobosa pridružila sopranistka **Gaja Sorč** iz Branika. Kvartet je v program vključil tudi živahno delo priznanega slovenskega skladatelja **Igorja Lundra**.

(slika desno)

Pred večernim koncertom so se glasbeniki kvarteta v času kosila pomudili v Osnovni šoli Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče in učencem 5. in 6. razreda pričarali nekoliko drugačno uro glasbe. Učenci so lahkotnejše melodije in tudi nekoliko zahtevnejše moderne ritme navdušeno poslušali, njihovo zanimanje pa je še posebno pritegnila razlaga različnih tehnik pihanja v saksofon in sestave tega čudovitega inštrumenta. Zahvala, da je dopoldanska matineja na šoli uspela, gre gotovo ravnatelju **Bogomirju Furlanu** in profesorici glasbe **Nataši Domazet**.

(slika levo spodaj)

Oktobrsko srečanje z glasbo je bilo povsem drugačne narave. Prestopilo je žanrske meje in pokukalo v čudoviti svet sedme umetnosti. Vokalna skupina **Singgirls**, ki jo vodi **Mojca Maver Podbersič**, je na pobudo Občine Šempeter-Vrtojba in Občine Moša iz Italije s simfoničnim orkestrom iz Moše pripravila Večer filmskih melodij. Dogodek so junija prvič predstavili v Šempetru pri Gorici in ga v znamenju dobrih medobčinskih odnosov oktobra ponovili v dvorani Zorana Mušiča v Bukovici. Singgirls sestavljajo dekleta Mladinskega zbora Šempeter-Vrtojba (KD Tojva iz Vrtojbe). FILM-harmonični orkester iz Moše sestavljajo profesorji Glasbene

šole Moša, ki osem let skupaj muzicirajo in nastopajo pred učenci z namenom izobraževanja mladih v koncertni kulturi. V Bukovici je bil program barvito sestavljen iz melodij filmskih uspešnic, ko je bil film še črno-bel, in sicer *Petje v dežju*, *Casablanca*, *Hollywood Hotel*, in kasnejših, ko se je odel v barve s *Čarovnikom iz Oza*, *Evite*, *Zorra*, *Piratov s Karibov*. Singgirls so poskrbele za glasbo iz slovenske filmske zakladnice in zapele *Abel in Kaj* ter *Vsak po svoje* iz priljubljenega filma *Gremo mi po svoje* skupaj z mladimi fanti, kitaristom **Tilenom Lancnerjem**, **Matijo Podbersičem** na cajonu in basistom **Andrejem Batičem**. Priredbo *Ne čakaj na maj* za zbor in orkester iz romantične komedije *Vesna* je pripravila mlada skladateljica in violistka, članica NOVA filharmonije, **Barbara Grahor** iz Ajdovščine. Za konec pa so se Singgirls in orkestru pridružile še mlade pevke iz zbora **Mavrica** iz Moše. Skupaj so izvedli nekaj melodij iz filmskih dram, ki govorijo o težkih življenjskih bojih (*Reševanje vojaka Ryana*, *Nesrečniki* in *Življenje je lepo*). Ampak, tako kot se za filme spodobi, da imajo srečen konec, se je tudi koncert zaključil z veseljem in razposajenostjo skladbic iz zabavnih in lahkotnejših filmov.

(slika spodaj)

Novembrski *Martinov* glasbeni večer je bil zaupan **Trobilnemu ansamblu Akademije za glasbo Ljubljana 20/BrassAG/15** in njegovemu mentorju profesorju pozavne **Dušanu Kranjcu**. V dvorani Zorana Mušiča je odlični ansambel nastopil s petnajstimi trobilci in dvema tolkalcema, ki so večidel študentke in študenti z vseh oddelkov trobil Akademije za glasbo Ljubljana. Med njimi je tudi pozavnist **Matjaž Kafol** z Volčjega Grada, sicer član NOVA filharmonije, ki je tokrat nastopil v ekscentrični solistični točki. Nastop ansambla je pokazal, da se pri svojem delu, poleg doseganja tehnično dovršenih izvedb programa, veliko posveča interpretaciji, glasbenemu izražanju in nagovarjanju poslušalcev. Dobro izdelan program je v prvem delu zaokrožal zvočnost resnejših del nemško-avstrijske tradicije (Richard Strauss, Felix Mendelssohn, Werner

Pirchner). V drugem pa je ansambel v svoji medeninasti zvočni odsev ujel note iz glasbene dediščine Južne Amerike. Fandango, Libertango, One note samba, El pasodoble y ole, Gachissima skladatelj Astorja Piazzolle, Heitorja Villa-Lobosa, Antonia Carlosa Jobima in drugih so poskrbele, da smo trobila zaslišali tudi v plesni različici polni toplih folklornih nians te celine. Če je bil namen ansambla publikli pokazati mavričnost glasbenega ognjemeta trobil, je to s svojim srčnim nastopom zagotovo uspel doseči.

S svojo bistrino in pretkanim smislom za humor je poslušalce navdušil za to vrst glasbe.

(slika zgoraj)

Janko Kopje
Foto: arhiv Društva NOVA

Revija pihalnih orkestrrov v Bukovici

V nedeljo, 15. novembra 2015, smo bili v veliki dvorani v Bukovici priča še enemu glasbenemu dogodku. Odvijala se je Revija pihalnih orkestrrov in big bandov Severne Primorske.

Za orkestre revija pomeni prvo priložnost v novi sezoni po poletnih počitnicah, ko se lahko širši javnosti predstavijo s koncer-

tnim programom. Zaradi velike udeležbe orkestrrov na taki reviji se je tudi letos dogodek odvijal na dveh krajih, in namreč popoldne v Bukovici, zvečer pa v Desklah. V Bukovici so nastopili Pihalni orkester Vogrsko, Pihalni orkester Vrhpolje, Goriški pihalni orkester in Društvo godbenikov Cerkno. Vsak je po svoje navdušil občinstvo, saj je bilo slišati od resne klasične do moderne zabavne glasbe. Kasneje v Desklah so se predstavili še trije orkestri

in dva big banda.

Vsi, ki ste si vzeli čas in prišli prisluhniti, ste bili priča dobremu naboru glasbe štirih odličnih pihalnih orkestrrov. Prisluhnite in podprite jih tudi v prihodnje, domači pihalni orkester že v soboto, 26. decembra, ponovno vabi v veliko dvorano v Bukovico na tradicionalni božično-novoletni koncert.

Jasna Živec
Foto: Bogo Rusjan

Na kotalkah spominov in uspeha

7. novembra je bila na kotalkališču v Renčah veličastna prireditev. Najboljša slovenska kotalkarica vseh časov se je poslovila od aktivnega tekmovanja.

Lucija Mlinarič je z izdatno pomočjo Kotalkarskega kluba Renče, staršev, prostovoljcev in sponzorjev priredila kotalkarski spektakel, ki ga ta vrst športa še ni doživela. Prepolna dvorana v Renčah je gostila predsednika države **Boruta Pahorja**, predsednico Evropske in Svetovne kotalkarske zveze **Margaret Brooks**, predstavnike sodniškega združenja sveta in Evrope, sedemnajst najboljših kotalkarjev sveta in renške kotalkarje ter predsednico Kotalkarskih športov Slovenije **Bredo Marinšek**. K izrednemu programu so pripomogli še **Pihalni orkester Vogrsko**, **Jan Kerševan** s kitaro, **Tamara Kerševan** z violino, **Godalni kvartet Nova**, **Moški pevski zbor Provox** s solistko **Polono Kante Pavlin** in **Valter Rap**. Večer je bil poln prelepih prizorov in presenečenj – tako, kot jih je bila polna tudi Lucijina športna kariera. Vse je potekalo brezhibno, usklajeno in čarobno. Presenetil nas je tudi predsednik države, ki je Lucijo, tudi sam na kotalkah, popeljal v zadnji krog.

Po 27 medaljah z evropskih, svetovnih prvenstev in svetovnih iger je bilo slovo od kotalk ganljivo in na trenutke čarobno. Toda to je enkratni uspeh, ki je zahteval ogromno odrekovanja, veliko treningov, veliko podpore in dobrega dela trenerjev, psihologov, zdravnikov, kondicijskih strokovnjakov, veliko prijateljev in podpornikov v klubu in izven in predvsem izredne pogoje za trening vsaj v zadnjem desetletju. Toda Lucija ve, da ima vse svojo ceno. Nič ni zastoj v življenju in vse slabo znamo preseči z izredno voljo in hrabrostjo. In spet smo pri športu, ki ti da veliko samopremagovanja in samodiscipline. In prav z

vsem tem in s starši, z dobrimi prijatelji in izrednimi zdravniki je znala Lucija izbojevati največjo bitko v lastnem življenju. BRAVO in hvala za pozitiven zgled nam vsem! Naj zaključim z besedami župana **Aleša Bucika**: »Ta trenutek je prav gotovo neopisljiv

z besedami in težko dosegljiv z dejanji. Tokrat je to vse tisto, kar si naredila vsa leta svoje mladosti, ki si jo podarila kotalkanju; tokrat je pred teboj veliko občudovanja, veliko hvaležnosti.

Govorim v imenu vseh Renčanov in občanov naše občine, ki te občudujejo in so ti iz srca hvaležni, da si ime naših krajev ponesla v svet. Kako veliko je tvoje dejanje, pove že dogodovščina iz Amerike, natančneje iz Kalifornije, ko so vas na svetovnem prvenstvu spraševali, koliko milijonov prebivalcev imajo Renče. Začudenje je bilo neizmerno ob številki 2.000. To pa pomeni, da iz majhnega okolja, iz malega naroda, lahko vzklijejo veliki ljudje, neizbrisna imena zgodovine športa, zgodovine kotalkanja. Hvala ti, Lucija, za vse iskrene občutke ponosa in želimo ti, da svojo športno pot nadaljuješ in deliš z mladimi, ki ti z velikim veseljem sledijo.«

Okvir neizbrisni Lucijini športni karieri nosijo tudi vsi tisti, ki jih nisem omenila, so ji pa vedno stali ob strani z velikimi ali majhnimi dejanji.

Katjuša Žigon
Foto: arhiv KK Renče (Raniero)

4. Martinovanje v Bukovici

Martinovo je star običaj, ki se ga pri nas praznuje 11. novembra, ko goduje sveti Martin. To je praznik, ki naznanja konec dela na polju in vinogradu, dan, ko se mošt spremeni v vino. Sveti Martin je zavetnik vina in vinarjev, zato je na Slovenskem, v deželi z velikim vinorodnim okolišem in staro vinsko tradicijo, zelo občuten praznik.

Kulturno-turistično in športno društvo in Krajevna skupnost Bukovica-Volčja Draga s podporo občine Renče-Vogrsko sta pripravila letos že 4. Martinovanje v Bukovici. Sobota, 14. novembra, je bila lepa in sončna, zato smo zapregli konjičke in furnga je krenila izpred kulturnega doma v Bukovici v spremstvu domačih pevcev **Moškega pevskega zbora Provox** in harmonikaša **Borisa Živca**. Prvi postanek je bil letos združni dom na Vogrskem. Na Dvorcu Vogrsko nas je pričakala dobrodošlica župana **Aleša Bucika** in žene **Ingrid**, odlično pripravljen pasulj in

sta pozdravila in nagovorila predsednik KS Bukovica-Volčja Draga **Dušan Nemec** in župan občine Aleš Bucik. Medse smo povabili vipavsko vinsko kraljico **Natašo Trebižan** iz Gradišča nad Vipavo, ki je bila kronana na prazniku vipavske trgatve. Spregovorila je o svoji viziji in predstavljanju Vipavske doline v Sloveniji in zunaj meje. Prišel je čas blagoslova mošta, župnik **Vojc Žakelj** in ministrant sta opravila obred blagoslova vina. Prišel je čas pokušnje blagoslovljenega vina, županu, predsedniku krajevne skupnosti in vinski kraljici pa je bila dodeljena čast, da v sod zabijejo pipo. Pipa zabita, a vino ni prišlo – kaj ni vina? Pipa ni bila prava, bila je prevelika, ni izbila zamaška. Situacijo je rešil Dušan s »šlaufom« in na pokušnjo smo lahko povabili še župnika Vojca Žaklja, **Katarino Tischer Gregorič**, **Boruta Zorna**, namestni-

rega so prejeli iz rok predsednika združenja **Heinricha Holzamaira** za ekološko pridelavo grozdja in vina, ki smo ga lahko tudi pokusili. Na stojnici **Bogdana Bergoča** smo si ogledali produkte čebel. S **Smodinovic** sokom smo nagradili mlade nastopajoče. Predstavile so se članice društva upokojencev iz krajevne skupnosti z »dobrotami iz nonine shrambe«. Člani KTŠ društva so z malim **Tilnom Čečkom** pripravili slastne palačinke, kifeljčke in domače aperitive. Najbolj obiskana je bila stojnica župana s pršutom in kozjim sirom

ocvirkovca. Pognali smo konjičke in potem postali še pred Paqitom, na placu v Renčah in na kmetiji Mlečnik. Na vseh postankih so nas pričakali vinarji in krajani, okrepcali smo se, nazdravili in mošt nalili v sod, katerega smo zvečer odpeljali na prostor za martinovanje. Na Mlečnikovi kmetiji so nam najprej nalili novo, mlado vino, nato pa nagrajeno vino ANA, letnik 2009, za katero so dobili priznanje za naravno pridobivanje vina ZLATI ZAMAŠEK.

Ura je 18, v spodnjih prostorih Kulturnega doma Bukovica pa že pravo martinovo vzdušje. **Pihalni orkester Vogrsko** in **mažuretke iz Prvačine** so naznanili pričetek martinovanja. **Mešani pevski zbor Klasje Bukovica – Volčja Draga** s pevovodkinjo **Barbaro Šinigoj** je z ubrano pesmijo popestril uvod. Navzoče

ka predsednika pihalnega orkestra **Miloša Gregoriča**, vodjo mažuretk **Nežo Grajžl**, pevovodkinjo **Barbaro Šinigoj**, predsednico pevskega zbora **Albinco Pisk** – in končno nazdravili z odličnim letnikom. Vsak obiskovalec si je nato lahko iz soda natočil, kolikor je hotel. Dobro kapljico smo poizkusili tudi na stojnicah. Na stojnici vinarjev iz KS Bukovica-Volčja Draga 50 različnih mladih vin, starejša vina pa so predstavili **Vojko Mozetič**, **Aldo Mozetič**, **Zrinko – Matjaž Bavdaž**, **Furlanova kmetija**. **Viljem Žižmond** je predstavil merlot letnik 2011 in merlot 2012, ki sta bila nagrajena z zlato medaljo na radgonskem sejmu 2015. Na stojnici kmetije Mlečnik smo si lahko ogledali priznanje mednarodnega združenja Wineloge in zlati zamašek, kate-

Neva Preglja.

Z glasbo pihalnega orkestra smo končali uradni del martinovanja. **Goriški harmonikaši** so večer popestrili z narodnozabavno glasbo, pravi mojstri. Z njimi smo zapeli in zaplesali tudi dalmatinske. Posebna stojnica pa je bila gospe **Sonje Hrovatin** iz Bukovice. V besedi in praktično nam je prikazala pletenje košar iz bekovega šibja.

V nadaljevanju smo se zabavali in plesali z ansamblom **Arena**. Lepo smo martinovali, žejni nismo bili, saj je bilo vina dovolj za vse. Zahvaljujem se vsem, ki so kakor koli prispevali, da nam je bilo lepo.

Se vidimo na 5. martinovanju v Bukovici 2016!

Srečko Špacapan
Foto: Bogo Rusjan

Podelitev listine »Občina po meri invalidov« za leto 2015 Občini Renče-Vogrsko

Ljudje smo družbena bitja in vsak dan znova vstopamo v odnose z drugimi ljudmi. Želimo si, da bi bili ti odnosi iskreni, enakopravni, prijateljski, zgrajeni na zaupanju in odgovornosti. Za doseganje takšnih medosebnih odnosov so ključnega pomena nekateri dejavniki, kot so socialna percepcija, emocionalna stališča in empatija, na katerih se gradi kvaliteta medosebnih odnosov.

V Sloveniji se spreminja cela vrsta zakonov s področja invalidskega in socialnega varstva, ki močno vplivajo na vsakdanje življenje in položaj invalidov. Te zakone si lahko predstavljamo kot okvire, vendar smo ljudje tisti, ki jih s svojim razumevanjem premagujemo. Da ima Občina Renče-Vogrsko razumevanje za ranljive skupine, že vemo. Prav zaradi tega jo je Medobčinsko društvo invalidov Goriške prijavilo na razpis za podelitev listine Občina po meri invalidov. Pobudnica projekta je Zveza delovnih invalidov Slovenije, njen Upravni odbor pa je 2. novembra, na predlog Projektnega sveta, sprejel sklep, da podeli listino »Občina po meri invalidov« za leto 2015 šestim občinam, med njimi tudi Občini Renče-Vogrsko.

Občina Renče-Vogrsko se od 1. decembra – dva dneva pred Mednarodnim dnevom invalidov – tako javno uvršča med tiste občine, ki so prepoznane, da je pomembna kakovost življenja vseh občanov, tudi invalidov. To je potrdila že z aktivnostmi v pripravljalnem obdobju, s katerimi je leta 2015 izpolnila pogoje za uvrstitev med kandidatke za pridobitev listine, saj je s svojim delovanjem prispevala k uresničevanju pomembnih dokumentov Organizacije združenih narodov Standardnih pravil za izenačevanje možnosti invalidov, Konvencije o pravicah invalidov in Agende 22 ter našega nacionalnega Akcijskega programa za invalide, ki ga je Vlada Republike Slovenije sprejela za obdobje od 2014 do 2021.

Podelitev se so udeležili številni gostje, med katerimi so bili doc. dr. **Aksinija Kermauner**, specialna in rehabilitacijska pedagoginja, vrsto let zaposlena na Zavodu za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani, župani sosednjih občin, predstavniki invalidskih organizacij, drugih nevladnih organizacij, javnih inštitucij, medijev in gospodarstva. Prisotni so bili tudi člani projektnega sveta Zveze delovnih invalidov Slovenije, člani Občinskega sveta Občine Renče-Vogrsko, člani Sveta za invalide Občine Renče-Vogrsko, predsednica Sveta za invalide **Katarina Tischer Gregorič** in predstavniki

občinske uprave.

Slavnostni govornik **Franko Pregelj** je pohvalil opravljeno delo in poudaril, kako pomembno je, da izkoristimo vsako priložnost, da obogatimo naše razmišljanje, da obogatimo drug drugega in da najdemo skupno pot za polnejše življenje. Zbrane je nagovoril tudi **Boris Šuštaršič**, predsednik Nacionalnega sveta invalidskih organizacij Slovenije.

V obrazložitvi, ki jo je prebral **Rajko Žagar** in v kateri so navedene vse opravljene naloge iz Akcijskega načrta zadnjih dveh let, so zapisali še, da je Občina Renče-Vogrsko sprejela ta projekt z največjo odgovornostjo, kar se je pokazalo že v pripravah za vključitev v projekt in v samem izvajanju projekta. V občini so uspeli mobilizirati in povezati posameznike, invalidske organizacije in celotno lokalno skupnost in se sproti odzivati na potrebe občanov – invalidov. Sodelovanje med različnimi subjekti se je okrepilo, okrepila se je zavest, da so samo s skupnim delovanjem dosegljivi dobri rezultati. Uspešno so koordinirali izvajanje Akcijskega načrta; pri tem so imeli pomembno vlogo Občinski svet in Svet za invalide, občinska uprava in koordinacija invalidskih organizacij, ki jo je koordiniralo MDI Goriške. Zelo pomembna je bila vloga župana **Aleša Bucika** – za delovanje občinske uprave, pri promociji projekta, osveščanju javnosti in pri spodbujanju skupnih projektne aktivnosti. S tem je podprl širši pomen projekta: ni le projekt izključno za »invalide«, temveč za večjo kakovost življenja vseh občanov in občank, za njihovo socialno vključenost in sodelovanje v življenju lokalne skupnosti (invalidske organizacije v občini so se s projektnimi aktivnostmi povezale, bolje spoznale in dopolnile svoje aktivnosti v korist invalidov). Še posebej je pomembno, da invalidske organizacije zaznavajo, da je vključitev v projekt v občini prispevala močne pozitivne premike, ne le z vidika odstranjevanja grajenih ovir in večje dostopnosti okolja, temveč tudi v smeri večje dostopnosti do aktivnega življenja v občini, saj se v njej »nič ne dogaja brez invalidov«.

Drago Novak, predsednik ZDIS, je županu Alešu Buciku izročil listino in skulpturo »Občina po meri invalidov« kot priznanje za načrtno delo na področju invalidskega varstva s poudarkom na udejanjanju pravic človeka in državljana. Prav tako je izročil skulpturo mag. **Valterju Adamiču**, predsedniku Medobčin-

skega društva invalidov Goriške in koordinatorju projekta Občina po meri invalidov. Župan je poudaril, da je listina potrditev, da v občini dobro delamo, in poudaril, da ima zanj in za občino prav posebno težo, saj nas bo spodbujala k nadaljnjim dobrim dejanjem. Mag. Valter Adamič je izpostavil inovativni pristop pri nadgradnji projekta. Skupaj z Občino Renče-Vogrsko smo v Akcijski načrt vnesli nove vsebine (npr. tečaj znakovnega jezika), kar v dosedanjih projektih ostalih občin ni bilo prisotno.

Kulturni program so oblikovali člani pevskega zbora VDC Nova Gorica, ki so nam zapeli dve ljudski pesmi, in trio flavt, prav tako iz VDC Nova Gorica, ki je na kljunaste flavte zaigral dve melodiji. Šaljiv skeč o robotu so zaigrali člani Društva gluhih in naglušnih S Primorske, da pa je življenje lepo, so nam ob zaključku prireditve zapeli člani Mešanega pevskega zbora Klasje Bukovica-Volčja Draga. Pred pričetkom prireditve je bila pred Dvorano Zorana Mušiča predstavitev opreme za premoščanje arhitektonskih ovir, saj name-rava Občina Renče-Vogrsko v prihodnjem letu invalidom omogočiti dostop do Dvorane Zorana Mušiča, hkrati pa je v dvorani potekala tudi novinarska konferenca.

V avli Kulturnega doma Bukovica sta na ogled postavljeni dve razstavi, in sicer razstava ročnih del članov Medobčinskega društva invalidov Goriške in razstava slik osnovnošolcev, ki so nastale v okviru projekta »Pedagoška akcija«. V okviru prireditve pa smo si lahko ogledali tudi razstavo doc. dr. Aksinije Kermauner »Spretni prstki«.

Invalidnost, karkoli posamezniku to pomeni, nas lahko razdvoji ali združi, lahko nam povzroči občutek osamljenosti ali pa nam ponudi priložnost, da spoznamo in občutimo človeka v vsem svojem bitju.

Katarina Tischer Gregorič
Foto: Bogo Rusjan

Voščila naših predsednikov KS

Čas hitro mineva in spet smo v tem čarobnem predprazničnem pričakovanju. Želim vam, da bi v novem letu našli notranji mir in čim več časa za svoje najbližje.

Borut Zorn
Predsednik sveta KS Renče
in občinski svetnik združenja
Skupaj

Prisrčno vam voščim vesele božične praznike. Novo leto naj bo radodarno z zdravjem, veseljem, srečo in uspehi, naj bo v miru, zaupanju in sodelovanju preživeto.

Dušan Nemec
Predsednik sveta KS Bukovica-Volčja Draga in občinski svetnik

Formula dobrega sobivanja je veliko ljubezni in pogovora med ljudmi. Naj v prihajajočem letu kemija dobro deluje ...

Katarina Tischer Gregorič
in Svet KS Vogrsko

Srečanje krvodajalcev v Renčah

Krajevni odbor Rdečega križa Renče je v nedeljo, 18. oktobra 2015, gostil domače krvodajalce. Prireditev je potekala kot družabno srečanje s kulturnim programom domačih izvajalcev in tradicionalno pogostitvijo. Zbrali smo se ob 17. uri v renški kulturni dvorani.

Povezovalka prireditve **Mija Lipušček** je v uvodu pozdravila vse zbrane krvodajalce,

predstavnik prostovoljnih krvodajalcev iz pobratenega Štarancana, gospoda **Dušana Ambrožiča**, predsednika Območnega združenja Rdečega križa Nova Gorica, predsednika Krajevne skupnosti Renče, gospoda **Boruta Zorna**, in podžupana občine Renče-Vogrsko, gospoda **Radovana Rusjana**. V zadovoljstvo nam je bilo, da se je povabilu odzvala tudi naša zdravnica, gospa **Jana Harej Figelj** s soprogom. V kulturnem delu prireditve je zapel **Moški pevski zbor Provox**, za sproščeno

in malce humorno vzdušje pa igralski duo »**Rusi križ**« z Marijo in Mirando v veseloigri z naslovom *Transfuzija*. Predsednica Krajevnega odbora Rdečega križa **Rožica Žvanut** je v nadaljevanju povedala, da je trenutno v Renčah okrog 200 krvodajalcev, ki kri darujejo redno ali občasno. Med njimi je 27 mladih, starih do 30 let. Vsako darovanje je pomembno in dragoceno. Predsednica KO RK Renče je dodala, da upa, da bodo Renčani še naprej tako velikodušni, predvsem pa zdravi. V želji, da tudi v bodoče lahko računamo na njihov tako pomemben prispevek človeštvu, je vsem krvodajalcem čestitala in jim zaželela vse dobro.

Tekst in foto: Alenka Vodopivec

»Krvodajalcem in vsem občanom želimo srečno novo leto 2016!«

Rdeči križ Renče

Šestič po Gregorčičevi poti in pogovor s pesnikom Jurijem Paljkom

Kultura in pohodništvo z roko v roki

Drugo oktobrsko soboto so se pohodniki spet podali po Gregorčičevi poti, ki se vije od Renč do Gradišča nad Prvačino.

Ob poti so že pred leti postavili osem tabel, ki popotniku ali šolarjem ponujajo veliko informacij o pesniku, njegovem ustvarjanju, notranjih bojih, radostih in razočaranjih. Pohod sta že šestič organizirali Društvo KUL-TU-RA iz Renč in Društvo Gradiškovci.

S spodbudnimi besedami so pohodnike nagovorili **Borut Zorn** in **Rok Peric**, predsednika krajevnih skupnosti Renče in Gradišče ter **Radovan Rusjan**, podžupan občine Renče-Vogrsko, v imenu organizatorjev pa **Janja Lipušček**, podpredsednica renškega kulturnega in turističnega društva. Med prisotnimi so bili tudi nekateri prepoznavni obrazi družbenega in kulturnega življenja Goriške in zamejstva, med njimi domačinka **Jelka Pirih**, dolgoletna ravnateljica srednjih šol v Gorici, **Rajko Slokar**, pisatelj in nekdanji ravnatelj Goriške knjižnice Franceta Bevka Nova Gorica ter **Vladimir Krpan**, domačin in predsednik Območnega odbora Zveze združenj borcev za vrednote NOB Nova Gorica,

mnogim znan tudi kot prejemnik (skupaj s patrom **Bogdanom Knavsom**) priznanja Osebnost Primorske za leto 2013. Tudi letošnjega pohoda so se udeležili predstavniki občine Štarancan, s katero so Renče pobratene že vrsto let.

Kljub vetrovnemu vremenu se je dokaj številna skupina odpravila na pot, po kateri je stopal tudi naš goriški slavček, ko je z Gradišča, kjer je živel in služboval, prihajal po opravkih ali k prijateljem v Renče. Pohodniki so se odpravili skozi renški zaselek Lukežiči, kjer se je pesnik večkrat pomenkoval s prijaznimi domačini. Na Gradišču so se zaustavili pri znameniti spominski plošči na stavbi nekdanjega »farovža«, nato pa so se podali še do znamenitega hrasta na Cinkovcu, griču ob robu Gradišča, od koder je razgled na štirinajst zvonikov. Po ustnem izročilu je Gregorčič rad posedal v senci mogočnega drevesa in tam tudi

zasnoval marsikateri verz. Mnoge njegove pesmi so ljudje iz naših krajev in drugod znali na pamet, mnoge pesmi so uglasbene in ponarodele, kar dokazuje, kako živa je bila Gregorčičeva beseda že za časa njegovega življenja in kako lahko v njej prepoznamo tudi težave in stiske sodobnega človeka.

Boris Arčon, vodja pohoda, in **Melanija Kerševan**, dobra poznavalka kraja in slovitega pesnika, sta udeležencem ob spominskih tablah in krajevnih posebnostih postregla z vrsto znanih in manj znanih podatkov iz Gregorčičevega življe-

nja in dela. Zelo prijeten je bil postanek v gradiški cerkvi, kjer je Gregorčič nekaj let maševal. Ob vračanju s spominske poti se pohodniki ustavili na Gregorčičevem Hribu, kjer so jim Gradiškovci že tradicionalno postregli z znamenito »ftrtaljo«. Na Hribu je danes lep kulturni dom, nekoč pa je tam stala pesnikova domačija, saj je Gregorčič, kmet-poet, večino svojih gradiških let kmetoval in pesnil. Ker gresta pohodništvo in kultura zelo lepo skupaj, društvi vsakič pripravita bogat spremljevalni program in srečanja s prepoznavnimi kulturniki. V preteklih

letih so gostili pesnika **Borisa Pangerca**, literarnega zgodovinarja **Mirana Košuto**, režiserko **Nedo Bric Rusjan** z gledališkima igralcema **Gorazdom Jakominijem** in **Blažem Valičem** ter pisatelja **Vasjo Klavoro**. Letos so pripravili srečanje z **Jurijem Paljkom**, pesnikom, pisateljem in urednikom tednika *Novi glas* iz Gorice, za slovesno vzdušje pa so z ubranim petjem poskrbeli člani zbor *Provox* pod vodstvom **Mateja Petejana**. Zapeli so več domoljubnih in sporočilnih pesmi, kot sta Gregorčičeva *Soči* in *Vstajenje Primorske*. Pogovor o razmerah doma in v zamejstvu, o Gre-

gorčičevi mnogopomenski prisotnosti in Paljkovem literarnem ustvarjanju je vodil novinar **Edi Prošt**. Prisotni so pozorno in z odobravanjem spremljali pesnikovo izvajanje ter s ploskanjem sprejeli vest, da je gost pred nedavnim prejel visoko priznanje predsednika italijanske republike.

Vesna Pahor
Foto: Bogo Rusjan

Srečanje upokojencev

Tudi letos, kot že vsako leto, smo pripravili srečanje društev upokojencev Bukovice in Volčje Drage, da zaključimo z delom in opravimo še nekakšno inventuro o delovanju med letom. Polni smo bili idej in načrtov, vseh nismo dosegli. Bomo pa nadoknadili zamujeno.

Aktiven je bil naš mešani pevski zbor, ki se je udeleževal vseh prireditev doma in zunaj; naši športniki tudi niso od muh, pa tudi kuhinja naših non se je lepo prijela. Ob glasbi in dobri večerjici, smo si

marsikaj lepega povedali, zapeli in si zaželeli, da bi naslednje leto bili zdravi in močni. Za zaključek pa še želja: leto je kot krog življenja – konča se in začne z novim upanjem, s strahom in željami.

Renata Tischer
Foto: Bogo Rusjan

Tri slavja v enem

40 let samostojnega delovanja Društva upokojencev Renče • 70 let od konca 2. svetovne vojne
• Novoletno srečanje upokojencev

Tri slavja v enem so 21. novembra napolnila kulturno dvorano v Renčah. 40 let je minilo od takrat, ko so se renški upokojenci odločili, da postanejo samostojno društvo. Predsednik Društva upokojencev Renče **Silvester Zorn** je v svojem pozdravnem nagovoru povedal:

»Prijazen pozdrav vsem, ki ste se danes zbrali, da skupaj počastimo 40. obletnico samostojnega delovanja Društva upokojencev Renče. Danes smo združili kar nekaj praznovanj in prav je tako. Ko pregledujemo arhiv društva, ugotovljamo, da je druženje članov borčevske organizacije in upokojencev vedno pote-

kalo z roko v roki v znamenju tovarištva in druženja pri skupnih akcijah in izletih. Prav gotovo ne bo nič narobe, če s tem nadaljujemo, saj nas družijo isti cilji, in to so solidarnost, pomoč in skupno premagovanje ovir sodobnega sveta. Slovenci smo najmočnejši, ko smo združeni, in to smo in bomo dokazovali tudi v prihodnje. Trudili se bomo, da nam bo jutrišnji dan znosnejši, prijetnejši in bolj vesel. Za vse to se v društvu prizadevamo tudi s programom starejši za starejše, z organizacijo telovadbe, raznih športnih udejstvanj, kvalitetnejšega življenja in veselih trenutkov. Radi ustvarjamo, saj je naša sposobnost kreiranja novih, zanimivih življenjskih poti še dovolj izostrena, da lahko poskrbimo zase in za vse, ki nas obkrožajo. In to so tudi moje iskrene želje za jutri, za

leto 2016 in za vsa bodoča leta, ki so nam namenjena. Ko pomagamo drugim, pomagamo sebi in krepimo vse, kar je dobrega v nas.

Težko je razglablјati, kaj vse delamo v našem društvu, kajti aktivnosti so resnično številne. Lahko pa obljubim, da bomo z vsem nadaljevali in še kaj

dodali, če bomo le imeli pogoje za tako razgibano delo. Hvaležni smo skupnosti, ki nas podpira in pomaga, da se življenjske izkušnje prenašajo naprej in pomagajo ustvarjati boljši jutri. Zahvala gre tudi našim otrokom in njihovim mentorjem, ki nas vedno znova razveselijo s svojo spontanostjo in veselo ustvarjalnostjo. Želim vam, da preživite prijetne trenutke v naši družbi in vsem skupaj kličem SREČNO!«

Vse, kar v življenju dobro deluje, ima osnovo v nas samih. Brez lastne volje in pravilne usmeritve težko shajamo in tudi renško društvo upokojencev je v vseh 40 letih potrebovalo prave ljudi, prave vodje, da je delo steklo tako, kot je (bilo) treba. Pripravili so razstavo fotografij vseh predsednikov in predsednice, ki so poskrbeli, da so bili ustvarjalni in da so preživljali lepe trenutke. Predsednikom in predsednici, ki so se trudili zadnja leta, so poklonili plaketo zahvale. To so: **Ciril Žvanut, Ivan Pregelj, Dušan Sulič, Zmaga Prošt** in Silvester Zorn. Plaketo je prejela tudi dolgoletna tajnica društva **Janka Pahor**.

Stalni živahni in priljubljeni spremljevalec vseh prireditev so tudi otroci Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče s podružnico v Bukovici. Zapeli so **Venček ljudskih**. Na harmoniko jih je spremljala učenka 3. razreda **Anja Kerševan**. Ubrano sta na harmoniki zaigrala tudi **Maks Martinuč** in **Žiga Mozetič**. **Veronika Furlan** je

z veliko mero občutenja zaigrala na violini. Zahvala za ubrani nastop gre vedno prijateljici mentorici **Nataši Domazet**.

Proslavo je s svojo prisotnostjo počastil tudi župan **Aleš Bucik**, pridružil se mu je tudi renški župnik **Slavko Hrast**. Zbranim sta spregovorila predsednik Sveta krajevne skupnosti Renče **Borut Zorn**, ki je obljubil vso podporo in pomoč pri delovanju društva in **Martin Zlatko Marušič**, predsednik Pokrajinske zveze društev upokojencev severne Primorske, ki je vsem prisotnim zaželel veliko optimizma in zdravja v prihajajočem letu. Slovesnost so se udeležili tudi člani Združenja upokojencev iz Štarancana in župan **Riccardo Marchesan** s člani občinske službe za družbene dejavnosti. Vsi so si ogledali tudi priložnostno fotografsko razstavo o srečanjih s pobratenimi prijatelji. S fotografijami so predstavili del bogatega dela v društvu upokojencev in trenutke, ko so odkrivali lepote in zanimivosti bližnjega in daljnega okolja.

70. obletnico konca druge svetovne vojne je uvodoma lepo predstavil predsednik Krajevne organizacije zveze borcev za vrednote NOB Renče **Miran Pahor**. Povedal je: »Druga svetovna vojna je bila največji vojni požar v zgodovini človeštva. Šteje se, da se je začela 1. septembra 1939 z napadom Nemčije na Poljsko, končala pa 8. oz. 9. maja 1945 s podpisom brezpogojne vdaje Nemčije protifašistični in protinacistični zavezniški koaliciji. Njeni uvodni ognji pa so bile že kolonialne vojne v Afriki, napad SZ na Finsko in španska državljanska vojna, podaljšek pa poraz Japonske.

Na ozemlju delovanja 9. korpusa, ki je imel leta 1945 od 10.000 do 12.000 borcev in 2.000 pripadnikov zalednih enot, to je od Trsta, Gorice, Postojne, Idrije, zahodne Gorenjske in Beneške Slovenije, je bilo pod nemškim poveljstvom okrog 70.000 dobro oboroženih vojakov raznih uniform. Nemci so imeli nalogo uničiti partizansko vojsko, kajti pričakovali so invazijo zaveznikov v Istri, obenem pa jim je delala velikansko škodo na prometnicah, po katerih so oskrbovali fronto v Italiji. Kasneje so hoteli zavarovati del južnoevropske armadne skupine, ki se je umikal z Balkana mimo Reke proti Trstu. Zato so že konec leta 1944 in do konca vojne organizirali nekaj obsežnih ofenziv, ki so bile srdite in krvoločne. Enote 9. korpusa so se jim uspešno zoperstavljale s partizansko taktiko in posamičnimi akcijami, ko so skoncentrirali sile na posameznih točkah, na primer pri Črnem vrhu, Trnovem, Idriji, po napadu pa so se razpršili. Posebno uspešen je bil jurišni bataljon,

ki so ga dobro oborožili in sestavili iz najboljši borcev. Tudi v Renčah so 9. februarja 1945 Nemci in italijanski fašisti napadli borce Gradnikove brigade, morali pa so se umakniti z velikimi žrtvami, medtem ko so imeli naši le nekaj ranjenih. Zadnji obisk sovražnika so Renče doživele 17.

aprila 1945, ko je močna četniška enota preiskala prostore opekarne, kjer so bila skladišča, in izropala zalogo čevljev in nahrbtnikov, kar pa ni bistveno vplivalo na konec vojne. Že 27. aprila se je v Ozrenju sestal Okrajni odbor okraja Miren in takrat so prebrali sporočilo, da so naše kraje zapustile vse sovražnikove enote. 1. maja je bil osvobojen Trst, po srditih spopadih jugoslovanske 4. armade pri Ilirski Bistrici in tudi Gorica, kjer je bila 3. maja proslava v čast osvoboditve izpod nacifašizma. Moj dedek, ki je takrat bil star toliko kot sedaj jaz, se je odločil, da bo šel v Gorico. Verjetno je hotel podoživeti trenutke, ko se je v začetku 20. let skupaj z drugimi renškimi socialisti z rdečo rožo na prsih in z rdečo zastavo na čelu povorke zopersta-

vjal nastopajočemu fašizmu. Komaj sem preprosil mamo, da me je pustila z njim in šla sva s splavom čez Vipavo, mimo oštarije Bonutti v Bukovici in peš čez Vrtojbenske hribe. Nekje v predmestju sva v nekem drevoredu zašla v vedno gostejšo množico, skozi katero so se prebijali vojaški džipi, motorji in še kaj. Od vsega tega dogodka se spominam samo še, kako sem vlekel dedka od drvečih vozil, ker je bil precej gluhi, in pašarete, ki sva jo spila v znani oštariji. Spominjam pa se tudi velikega pričakovanja in sreče, ki me je navdajala kar nekaj časa ob koncu vojne,

kajti pričakovali smo vesti o očetu, ki jih nismo imeli že skoraj dve leti, o teti, ki je bila v nemškem taborišču, pa še o drugi teti in stricu, ki sta bila v partizanih, in seveda srčne želje, da bi se srečno vrnili domov.

Severna Slovenija pa je bila priča vojnih strahot še po 9. maju, saj se je tam umikala glavovina nemškega armadnega korpusa skupaj z ostanki ustaških enot. Pregarjale so jih 1., 2., in 3. armada jugoslovanske partizanske vojske ter slovenski partizani vzhodne, južne in severne Slovenije. Krvavi boji z veliko žrtvami so se končali šele 15. maja, kajti ustaši in del nemških enot se nikakor niso hoteli vdati. To je bil zadnji vojaški spopad v Evropi v drugi svetovni vojni.«

V nadaljevanju je zapel **Moški pevski zbor Provox** vedno priljubljene in z veseljem slišane partizanske pesmi pod taktirko pevovodje **Mateja Petejana**. **Vladka Gal Janež** je zapela partizansko pesem *Primorski partizan*, ki jo je pred kratkim ponovno odkrila. Občuteno in čustveno izredno polno petje je prevzelo poslušalce. Vladka je poznana kot izredno priljubljena pevka partizanskih, borbenih in domoljubnih pesmi. Njen glas odmeva na Notranjskem, Ajdovskem, Idrijskem, po Krasu in po Goriški. Zato so na Območnem združenju borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Nova Gorica sklenili Vladko nagraditi z zlato plaketo Janka Premrla Vojka, saj je odlična glasnica partizanske pesmi in vneta zagovornica vrednot NOB. Priznanje ji je predal predsednik Območnega združenja **Vladimir Krpan**. Prijetno druženje je izzvenelo v ubrani in vedno lepo zveneči partizanski pesmi v brezhibni izvedbi Moškega pevskega zbora Provox. Našo, primorsko himno *Vstajenje Primorske* pa je zapela vsa zbrana dobro razpoložena družba.

Katjuša Žigon
Foto: Arhiv društva upokojencev
Renče

Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče se je v Novi Gorici predstavilo na hudomušen način

Ko v Renče pride ljubljanska novinarka, je smeh

Kaj se zgodi, ko v Renče pride ljubljanska novinarka, ki bi rada pripravila članek o domačem društvu, lokalno narečje pa ji je španska vas? En sam smeh. Na tak hudomušen način se je v Novi Gorici skupaj z Moškim pevskim zborom Provox predstavilo Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče. Njihova slikarska sekcija pa vabi na razstavo.

V Renčah so tuhtali, kako bi bogato delovanje domačega društva, ki je nastalo leta 2009 in ima približno 80 članov, predstavili na izviren način. Da se ne bi izgubili v sivi povprečnosti, so v Točki Zveze kulturnih društev (ZKD) Nova Gorica (predstavitelj je uvedla **Martina Trampuž**, strokovna sodelavka JSRS za kulturne dejavnosti), kjer se večkrat predstavljajo okoliška društva, pretekli teden na oder postavili klepetavo domačinko (**Neva Pahor**) pri »škafu in perivnci« in ljubljansko novinarko (**Alenka Gregorič**), ki je v vas prišla z namenom, da bi v članku predstavila renško društvo. Renčanka ji je skupaj z drugimi člani društva, ki so prihajali in odhajali z odra, vse lepo razložila, seveda v narečju, ki je

Ljubljančanki povzročalo nemalo težav, številčno občinstvo pa se je ob tem sproščeno zabavalo.

Hudomušno predstavitev so obogatili s projekcijo fotografij (**Vesna Pahor**) o pestrem delovanju društva in s predstavivijo nekdanje renške praznične noše (**Florida in Branko Petelin** ob spremljavi harmonike **Boruta Kalina**). Gregorčičevo pot, ki se vije od Renč do Gradišča nad Prvačino, in "goriškega slavčka", kateremu je pot posvečena, je predstavil pesnik **Radivoj Pahor**. Ob poti so že pred leti postavili osem tabel, ki popotniku ponujajo veliko informacij o pesniku, njegovem ustvarjanju, notranjih bojih, radostih in razočaranjih. Beseda na odru je tekla tudi o knjigi Aleksandrinke iz Renč, ki jo je pripravila domačinka **Stazica Zorn**, in tradicionalnem prazniku Mohorjevo (**Rožica Žvanut**), ki z etnološko in kulinarčno vsebino poleti v kraj privabi množico obiskovalcev. Za popestritev večera je poskrbel Moški pevski zbor Provox z zborovodjo **Matejem Petejanom** in s priložnostno besedo pevca **Iva Šinigoja**. Zbor bo kmalu slavil tridesetletnico delovanja. Društvo pripravlja še številne kulturne, etnološke in glasbene prireditve v Renčah in uspešno sodeluje s krajani, krajevno skupnostjo, domačo osnovno šolo, občino in drugimi društvi. "Načrtujemo muzej 1. svetovne vojne, ki ga bomo uredili v stari mrliški vežici v Renčah. Obnovili smo tudi staro javno tehtni-

co za tehtanje živine in kmečkih vozov, ki je včasih stala v središču Renč, sedaj pa je na "starem placu". Vpisali jo bomo v seznam kulturne dediščine. Prihodnje leto bomo predstavili slovar renškega besedišča, s katerim želimo ohraniti zanamcem domačo izreko, nekoč v prihodnosti pa bo morda služil kot osnova za poglobljeno strokovno obdelavo," napoveduje predsednica društva Vesna Pahor.

Zelo dejavna je tudi njihova likovna sekcija, ki jo vodi **Hema Jakin**, mentorica pa je akademska slikarka **Jana Dolenc**. V Točki ZKD Nova Gorica so postavili razstavo slikarskih del, ki so nastala na mednarodnem eks-temporuu Renče 2015. Na ogled bo do 18. decembra, predstavlja pa 35 del slikarjev iz domačega kraja, briškega društva Dablo, Kulturnega društva likovnih ustvarjalcev Tolmin, likovnega društva ENDAS iz Gorice, likovne skupine Svetloba Deskle in slikarjev iz Cerknice, Logatca in Nove Gorice.

Alenka Ožbot, Primorske novice
Foto: arhiv ZKD Nova Gorica,
Hema Jakin

Pihalni orkester Vogrsko je združil moči s Pihalnim orkestrom Alpina Žiri

Pihalni orkester Vogrsko je v polnem zagonu, saj se člani pripravljajo na tradicionalni božično-novoletni koncert, ki ga vsako leto izvedejo 26. decembra.

Že novembra je pihalni orkester veliko nastopal. Nastopil je na slovesu Lucije Mlinarič od tekmovalnega kotalkanja v Renčah, na občinskem martinovanju, na Reviji pihalnih orkestrrov in big bandov Severne Primorske v Bukovici pa se je predstavil s koncertnim programom. Letos bo božično-novoletni koncert nekaj posebnega. Pihalni orkester Vogrsko bo namreč sodeloval s Pihalnim orkestrom Alpina Žiri. Oba orkestra vodi dirigent **Branko Mrak**. Na intenzivnih vajah, na

katere so se člani obeh orkestrrov odpravili zadnji vikend v novembru, so se zavzeto pripravljali na pomembna božično-novoletna koncerta obeh orkestrrov in pripravili pester program.

V decembru orkester čaka veliko nastopov: prižig lučk na Vogrskem in v Bukovici, novoletni koncert v Kosta-

njevici na Krasu in dva božično-novoletna koncerta, ki ga organizira v sodelovanju s Pihalnim orkestrom Alpina Žiri. Prvič bodo

nastopili 25. decembra v Žireh, domačini pa boste domačemu orkestru lahko prisluhnili tradicionalno 26. decembra v Bukovici. Tokrat se bodo godbeniki predstavili z nekoliko bolj udarnimi skladbami.

Godbeniška šola Vogrsko je letos novembra prvič or-

ganizirala pevski festival Pojmo (z)godbo. Na finalnem izboru je strokovna komisija izbrala zmagovalko **Zoja Izabelo Marc**, ki bo s svojim nastopom popestrila tudi božično-novoletni koncert in ob spremljavi združenih pihalnih orkestrrov zapela zmagovalno skladbo *Vzemi me veter* Nuše Derenda.

Po velikih uspehih Pihalnega orkestra Vogrsko v lanskem letu se člani še naprej zavzeto pripravljajo na izzive in gredo novim ciljem naproti.

Meta Vodopivec

Foto: Hana Šuligoj in Bogo Rusjan

Preživimo letošnje praznike malo drugače ...

Pihalni orkester Vogrsko

vabi na tradicionalni božično-novoletni koncert, ki bo v soboto, 26. 12. 2015, ob 18. uri, v velikih dvorani v Bukovici.

Letos je domači orkester združil moči s Pihalnim orkestrom Alpina Žiri.

Poleg obeh orkestrrov bosta nastopili tudi:

*zmagovalka pevskega festivala Pojmo (z)godbo Zoja Izabela Marc in
pevka Mojca Velikajne.*

Vzemite si čas, ne bo vam žal!

Pihalni orkester Vogrsko
KTĐ Vogrsko

Zmagovalka je Zoja!

Godbeniška šola Vogrsko je v petek, 20. novembra 2015, v veliki dvorani kulturnega doma v Bukovici organizirala 1. pevski festival Pojmo z(godbo). Festival je nastal v želji ponuditi otrokom spodnje Vipavske doline nekaj novega, drugačnega in povabiti k sodelovanju tudi tiste otroke, ki niso učenci godbeniške šole.

Po predhodnem izboru so na festivalu zapeli: **Zoja Izabela Marc** (10 let), Vogrsko, **Tadej Volk** (11 let), Šempas, **Klara Pregelj** (8 let), Šempeter pri Gorici, **Lana Klisarič** (skoraj 11 let), Vitovlje, **Ivana Osojnik Kerševan** (9 let), Gradišče nad Prvačino, in **Lien Komac** (10 let), Vogrsko. Nastopajoče je spremljal šolski orkester Godbeniške šole Vogrsko pod vodstvom **Nejca Kovačiča**.

Po mnenju strokovne komisije, ki ji je predsedoval **Radovan Kokošar**, člani pa so bili še **Jožica Golob**, **Miloš Rijavec** in podžupan Občine Renče-Vogrsko **Radovan Rusjan**, si je zasluženo prvo mesto pripela Zoja Izabela Marc s pesmijo *Vzemi me veter*. O kriterijih strokovne komisije nam je nekaj besed povedal njen predsednik: »Člani strokovne komisije smo na festivalu Pojmo(z)godbo bili pozorni predvsem na intonacijo, ritem, pevsko tehniko in spretnost petja na mikrofona. Soglasno smo se odločili, da je vsem tem kriterijem najbolje zadostila Zoja Izabela Marc, in ji tako podelili prvo nagrado.«

Večer, poln lepega petja in igranja, so polepšali še **Mladinski pevski zbor OŠ Renče** pod vodstvom **Nataše Domazet** in pevski zbor, ki deluje pod okriljem Godbeniške šole Vogrsko pod vodstvom **Kristine**

Saksida. Vsi tekmovalci in oba zbori so peli napeve festivala Slovenska popevka. Tudi **Jasna** in **Branko**, povezovalca festivala, sta s svojim nastopom prispevala kamenčke v mozaik, ki nam je pripovedo-

val zgodbo o našem najstarejšem festivalu popevke in o prijateljstvu, za katerega si moramo vedno vzeti čas.

Kristina Saksida
Foto: Bogo Rusjan

Deset let športnega balinanja žensk v Renčah

Pokojni Jožo Krpan, tednji predsednik Športnega balinarskega kluba ŠAMPIONKA Renče, je med pogovori večkrat omenil, da je balinanje zelo lep in zanimiv šport tudi za ženske. Spodbujal nas je, naj kar pogumno začnemo, in nas prepričljivo vabil k aktivnemu balinanju.

Leta 2005 smo se ženske oju-nučile in stopile na balinišče. Bilo nas je osem in prihajale smo iz Bilj, Bukovice, Oševljeja in Renč. K učnim uram smo sprva pristopile zelo zadržano, saj nas večina sploh še ni držala krogel v rokah. **Davorin Arčon**, ki je prevzel vlogo trenerja, nas je potrpežljivo seznanjal s pravili igre in postopoma tudi z ostalimi veščinami in zahtevami balinanja. Dokler mu je

zdravje dopuščalo, je z nami veliko igral in nas spodbujal tudi **Maks Trojer**. Hvala, Maks! Po nekajmesečni vadbi smo leta 2006 prvič nastopile na Športnih igrah Severne Primorske v Renčah. Med dvanajstimi ekipami smo dosegle sedmo mesto, ki je začetnicam pomenilo velik uspeh in dragoceno spodbudo. Od tedaj se redno udeležujemo turnirjev, športnih iger upokojencev in prijateljskih tekem doma in v zamejstvu. Med nami so se spletle prijateljske vezi. Vesele smo, ko se ponovno srečamo, poklepeta in se športno pomerimo na balinarski stezi. Kot pri vsakem športu je tudi pri nas tako, da nekatere tekmovalke odhajajo, druge prihajajo. Zadovoljne smo, da se nam je pridružilo kar nekaj novih balinark iz Bukovice, Vol-

čje Drage in Renč. Trudimo se, da bi čim bolj uspešno predstavljale naš klub, občino Renče-Vogrsko in kraj, iz katerega prihajamo. Ob tej priložnosti bi se rade zahvalile moškemu delu renške balinarske družine. Prijazno in brez zadržkov so nas sprejeli medse in nam posredovali marsikateri koristen napotek. Posebno se zahvaljujemo **Francu Abramcu** za pomoč in Davorinu Arčonu, ki nam vedno stoji ob strani in z nami nesebično sodeluje pri organizaciji in izvedbi vsakega športnega dogodka. Odlični pogoji športnega udejstvovanja, sprostitev in dobra družba so razlog več za povabilu, da se nam pridružite!

Janka Pahor
Foto: Janka Pahor in
Matjaž Bizjak

Prvi pokal Slovenije v športni gimnastiki

Športno društvo Partizan Renče je 17. oktobra 2015 organiziralo 1. pokal Slovenije v športni gimnastiki v okviru programa Gimnastika za vse.

Udeležba je bila visoka, saj se je v telovadnici osnovne šole Renče zbralo več kot 260 tekmovalcev iz devetih slovenskih društev. Člani GD Capris, GGD Nova Gorica, ŠD Moste, ŠD Narodni dom, ŠD Partizan Renče, ŠD Sokol Bežigrad, ŠD Twist, ŠK Flip Piran in ŠK Salto so pokazali svoja znanja v štirih disciplinah. Dekleta so tekmovala na dvovišinski bradlji, gredi, parterju in preskoku, fantje pa na drogu, preskoku, bradlji in parterju. Športniki so se pomerili v petih starostnih

kategorijah: cicibani, mlajše deklice/dečki, starejše deklice/dečki, mladinci in člani.

Člani našega domačega društva so osvojili zavidljive rezultate.

Ekipno so cicibanke dosegle tretje mesto, cicibani drugo mesto, tako mlajše deklice kot starejši dečki so bili tretji, mladinci pa so bili ekipno drugi. Izmed posameznikov so najboljšje rezultate dosegli **Ahac Pavlica** (3. mesto cicibani), Žan Zorn (2. mesto starejši dečki) in **David Peras** (3. mesto mladinci). Iskrene čestitke vsem tekmovalcem!

V Športnem društvu Partizan Renče si prizadevamo, da bi naši člani razvijali osnovne gibalne sposobnosti, kot so moč, koordinacija, gibljivost, ravnotežje in hitrost in tako osvojili osnovne tehnične elemente gi-

mastike na vseh štirih orodjih, na mali in veliki prožni ponjavi. Trudimo se, da se preizkusijo pri izvajanju akrobatskih in ordnih elementov, saj slednje igra pomembno vlogo pri njihovem razvoju in jim ob osvojitvi novih veščin pripomore pri dvigu samozavesti, privzganju

določene mere samodiscipline, poguma, odločnosti, motivacije in nenazadnje odgovornosti. Ob iztekajočem se letu želimo vsem občanom vesele božične praznike in veliko uspehov v novem letu!

Matejka Ambrož
Foto: Boris Pregelj

4. odprto prvenstvo Renč v skokih na VPP

V soboto, 28. novembra 2015 je v Renčah pod okriljem ŠD Partizan Renče potekalo 4. odprto prvenstvo v skokih z velike prožne ponjave. Tekmovanja se je udeležilo okrog 160 tekmovalcev iz cele Slovenije.

Na prvenstvu v Renčah se je testno, prvič v Sloveniji, izvedla meritev časa leta. Na mednarodnih tekmah ta rezultat bistveno vpliva na ocenitev skoka. Naši tekmovalci so se na tekmovanju odlično odrezali. V kategoriji mlajših deklic so v močni konkurenci prva tri mesta zasedle naše tekmovalke. Z zlatom se je okitila

Petra Arčon, s srebrom **Hana Lukežič**, z bronom pa **Veronika Žvanut**. Pri mlajših dečkih je **Jure Rupar** dosegel tretje, **Patrik Nemeč** pa peto mesto. S petim mestom se lahko pohvali predstavnica starejših deklic **Lea Vidič**. Pri starejših dečkih je zlata medalja pripadala **Žanu Zornu**, srebrna **Petru Saksidi**, peto mesto pa **Matjažu Cotiču**. Tudi mladinci nas niso razočarali. **Jan Ferjančič** si je priskakal tretje mesto, **Tim Mozetič** četrto, **David Peras** pa peto. Med člani je na četrtem mestu pristal edini naš predstavnik **Jan Zavadlal**.

Vidni uspehi posameznikov so prinesli dobre uvrstitve našim ekipam. Rezultati tekem v Renčah in Ljubljani (Bežigrad) so v skupnem seštevku veljali za

pokal Slovenije 2015. Kar nekaj pokalov je tako prišlo v roke naših tekmovalcev.

Nives Bizjak
Foto: Boris Pregelj

Svetovno prvenstvo v umetnostnem kotalkanju 2015

Svetovno prvenstvo v umetnostnem kotalkanju je letos potekalo v Kolumbiji v mestu Cali. Udeležile so se ga štiri slovenske tekmovalke: **Ana Turel** iz renškega, **Nika Arčon** in **Ana Rejec** iz novogoriškega ter **Tanita Kaja Černe** iz domžalskega kotalkarskega kluba.

Tekmovanje je potekalo v obveznih likih in prostih programih. Letos prvič ni bilo tekmovalca v kombinaciji. Tekmovalke niso ponovile lanskih uspehov s svetovnega prvenstva, pritisk tam daleč čez lužo je bil verjetno prevelik. Najboljša rezultata sta bila Nikino šesto mesto v kratkih programih in trinajsto mesto Ane Turel v obveznih likih (lani četrta v kombinaciji). Tekmovalce so med kotalkarji iz 26 držav, od tega 9 evropskih, 5 z daljnega vzhoda, Avstralija, ZDA, Mehika in ostalih 9 iz Južne Amerike. Medalje so letos osvojili tekmovalci iz devetih držav, od tega po pričakovanih daleč največ Italijani, ki so osvojili 35 medalj. Iz Kolumbije so se naše tekmovalke vrnilo bogatejše za marsikatero športno in življenjsko izkušnjo.

Majda Rusjan
Foto: arhiv KK Renče

Jesenska tekmovanja v umetnostnem kotalkanju

Mednarodna tekmovanja so se nadaljevala s Pokalom Italije, ki je letos potekal v mestu Misano od 16. do 18. oktobra.

Letos so se tekmovanja udeležile štiri predstavnice renškega kluba, **Jessica Marka**, ki je dosegla od slovenskih predstavnic najboljše četrto mesto in **Lana Pregelj**, **Lana Muhič** in **Ivana Štrukelj**.

Nekaj dni kasneje je potekalo še zadnje mednarodno tekmovanje, ki so se ga slovenski predstavniki udeležili, in sicer Pokal Interland. Tekmovanje je kot vedno potekalo bolj na severu Evrope, letos v mestu Ober-Ramstadt v Nemčiji od 22. do 24. oktobra. Udeležilo se ga je pet predstavnikov

renškega kluba. Najboljše se je uvrstila **Urška Furlani** z drugim mestom, sledi ji **Lia Dobrila** s tretjim, **Tamara Kerševan** je bila sedma, **Hana Berginc** je pa tekmovanje zaključila na devetem mestu. Ekipno je Slovenija osvojila odlično tretje mesto! Renški kotalkarji so s svojimi točkami sodelovali na prireditvi »Na kotalkah spominov in uspeha«, na kateri se je **Lucija Mlinarič** poslovila od tekmovanj, in na vseslovenskem srečanju psoriaticov, ki je bilo letos v renški kotalkarski dvorani. Decembra so se med drugim zavzeto pripravljali na božično-novoletno kotalkarsko revijo, ki je letos potekala 19. in 20. decembra.

Majda Rusjan
Foto: arhiv KK Renče

Moto company

Poleg organizacije vsakoletnega moto blagoslova pred začetkom motoristične sezone je v zadnjih sezonah glavna dejavnost moto kluba **Moto company** udeležba licenciranih dirkačev na enduro in motokros dirkah širom Slovenije in tujine. V letošnjem letu so barve kluba zastopali **Aleks Mlekuž**, **Denis Vetrih** in **Matjaž Skok**, ki so dosegli odlične rezultate.

Aleks Mlekuž je v letošnji sezoni odpeljal vse dirke državnega in Alpe Adria prvenstva v enduru, ki so se odvijale v sosednjih državah, na Madžarskem, v Bosni in na Hrvaškem, in zasedel odlično 3. mesto v skupnem seštevku Alpe Adria prvenstva in 2. mesto v skupnem seštevku državnega prvenstva. V disciplini cross

country je v skupnem seštevku državnega prvenstva svojim odličjem dodal 2. mesto, dosegal je tudi uvrstitve med najboljše na številnih dirkah v tujini: Enduro trophy v Avstriji, legendarni dirki Lignano Beach race na peščeni plaži v Lignano in 4-urno maratonsko preizkušnjo Enduro country v stari Gorici.

Naša mlajša tekmovalca, Denis Vetrih in Matjaž Skok, sta se redno udeleževala dirk pokalnega prvenstva v motokrosu in dirkah cross country in dosegala lepe uvrstitve. V naslednji sezoni bo barve našega kluba zastopal še en dirkač, Kristjan Vetrih, Denisov starejši brat, ki bo nastopal na dirkah motokros in cross country prvenstva.

Člani kluba vabijo v svoje vrste mlajše potencialne dirkače, ki bi zastopali barve kluba na dirkah.

Tekst in foto: moto klub
Moto company

Klub borilnih veščin Yaksha Combat team

Leta 2003 je na Vogrskem začel Yaksha Combat team. Klub, v katerem se prepletajo borilne veščine boksa, kickboksa in tajskega boksa.

Poganjalec borilnih veščin na Vogrskem je ustanovitelj in glavni trener **Dario Grilanc**. Svoje več kot dvajsetletne izkušnje v borilnih veščinah prenaša svojim učencem na treningih. Poudariti je treba, da se je Dario Grilanc izpopolnjeval na Tajskem, v deželi tajskega boksa.

Muay Thai ali tajski boks je starodavna borilna veščina, ki je danes nacionalni šport na Tajskem. Razvil se je iz boja za preživetje. Odlikujejo ga borbenost, pogum, enostavnost, eksplozivnost, prefinjenost, discipliniranost in dovršenost. Je borilna veščina, ki ne uporablja orožja, ampak noge, kolena, pesti in komolce – telo deluje kot enota. Spoštovanje je v tem športu na prvem mestu. Pred kratkim je postal olimpijski šport. Tajski boks kot vrsta borilne veščine je izredno učinkovita metoda bojevanja in samoobrambe. Učijo se ga pripadniki specialnih enot, vojske, policije in otroci v šolah. Za otroke je primerna začetna starost 10–12 let. Predsodki, da je tajski boks nevaren šport, niso

resnični: je varen šport in vsi treningi potekajo tako, da pod kontrolo trenerjev zagotavljajo maksimalno varnost učencev. Da je Dario odličan trener dokazuje tudi, da so samo v nekaj letih po odprtju kluba pričeli njegovi učenci dosegati vidne rezultate. V klubu trenira 6 državnih prvakov v kickboxingu in evropski prvak v kickboxingu in tajskem boksu, ki je tekmoval na svetovnem prvenstvu v tajskem boksu na Tajskem in na svetovnem prvenstvu v kickboxingu v Makedoniji. Med dosežki učencev kluba je tudi več državnih prvakov v disciplini K1 in Tajskem boksu:

- WFC (Word Freefight Chal-

lenge), K1, turnirski prvak v kategoriji do 81kg,

- MTA Evropski muaythai prvak v kategoriji do 77 kg,
- MTA Evropski K1 rules prvak v kategoriji do 77 kg,
- MTA Evropski K1 rules prvak v kategoriji do 81 kg.

Yaksha Combat team je tudi matični klub enega najboljših slovenskih borcev, **Mirana Fabijana**, širši publiki poznane pod vzdevkom slovenski Rocky. Yaksha Combat team trenutno šteje več kot 30 aktivnih članov. Poleg rednih treningov klub organizira poletne tabore tajskega boksa v Sloveniji in izmenjave s klubi iz Italije. Nekateri člani se udeležujejo

izpopolnjevanj na Tajskem. Tajski boks v klubu trenirajo tako fantje kot dekleta, rekreativno in tudi profesionalno. Treningi v klubu potekajo trikrat tedensko: ponedeljek, sreda in petek med 18. in 20. uro. Klub organizira profesionalne K1 in MT borbe ter državna prvenstva v kickboxingu.

V kolikor se želite bolje spoznati z boksom, kickboksom ali tajskim boksom kot načinom vadbe, samoobrambe ali profesionalno, je Yaksha Combat team pravi klub za vas!

Dario Grilanc
Foto: Arhiv Yakshe
Combat teama

Uspešna sabljača

Po uspešni lanski sezoni naših dveh sabljačev Ani Rusjan in Jana Rusjana se je tudi letošnja začela precej obetavno. Otvoritev sezone s 16. mednarodnim turnirjem Nove Gorice v meču, ki je potekalo 4. oktobra v Novi Gorici, je Ani Rusjan zasedla tretje mesto v kategoriji kadetinj med 28 tekmovalkami iz 4 držav.

Ravno tako odlično formo potrjuje tudi Jan, ki se udeležuje tekmovalj po Italiji, kjer si nabira izkušenj in dosega dobre rezultate. Na zadnjem tekmovalju Alpe Adria letošnjega leta, ki je potekalo v Vidmu, nas je Jan prijetno presenetil, saj je zasedel odlično tretje mesto v skupini dečki B in domov prinesel pokal. Treningi pod mentorstvom **Sare Terziani** iz Trsta zahtevajo trdo delo in disciplino, ki pa sta poplačana z medaljami in pokali.

Ani Rusjan v akciji (Foto: Gorazd Perko)

Ani Rusjan

Jan Rusjan z zasluženim pokalom (Foto: Giuliano Visintin)

| Vasja Rusjan

Prva svetovna vojna - božič ni prinesel miru

Kljub vsesplošnemu prepričanju, da bo vojna kratka in zmaga zagotovljena, se to ni zgodilo. Prvo leto svetovne vojne se je počasi iztekalo, spopadi so bili vse bolj krvavi, dnevno časopisje je poročalo samo o velikih bitkah na vseh frontah.

Nemške armade so na Francoskem bojišču dosegale v avgustu določene uspehe, a jih je uspelo Francozom in Angležem zaustaviti in v veliki bitki pri Marni tudi delno potisniti nazaj, ravno tako so Nemci uspeli zaustaviti prodor Rusov in v Bitki pri Tannenbergu jih tudi poraziti in zajeti več kot 90.000 vojakov, ki so postali ujetniki.

Nasprotno pa je Avstro-Ogrska doživljala same neuspehe na vseh frontah, tako na Srbski kakor tudi na Ruski. Ruska armada je zasedla Galicijo in prebivalci so začeli bežati s svojih domov in se podali v begunstvo. Ruska vojna je samo do konca septembra v

spopadih zajela približno 300.000 avstro-ogrskih vojakov, več 100.000 pa jih je bilo ranjenih in ubitih. Tu je predvsem krvavel 97. Tržaški polk, v katerem je bilo tudi

mnogo Primorcev. Avstro-ogrška armada je 8. novembra zopet napadla Srbijo in v bitkah uspela zasesti tudi Beograd, vendar so ga v protiofenzivi 15. decembra Srbi

objavil: »v Renčah, v blagu 3 pare gamašen, 11 parov golenic, 13 parov nogavic, 14 čepic, vse so izdelale Felicita Vižintin c. Kr. poštarica, Pavla Delak in Godnič Marija, obe učiteljici. Na Vogrskem pod vodstvom Hedvige Strel so izdelali 7 ovitkov za noge, 4 robce, 8 parov zapestnic, 11 parov nogavic«. V 51. številki z dne 17. 11. 1914 je objavil seznam nabra-

nega blaga za slovenske vojake in poimensko navedel darovalce ali nabiralce denarja, to je na primer bila učiteljica Delak Pavla, ki je nabrala v Renčah 30 Kron in v Bukovici 10 Kron.

V 45. številki z dne 5. 11. 1914 je Novi glas objavil, da bo dne 8. 11. 1914 ob 6:30 procesija na Sveto Goro iz Solkana. V dopisu je bilo navedeno:

»Le molitev more pomagati narodom in družinam. Le molitev more prinesiti naši armadi zmago, našim družinam drage očete, sinove in brate! Z molitvijo si bomo izbojevali mir.« Res se je procesije udeležila velika množica Slovencev iz goriške okolice in Krasa. Udeležili so se je

zopet osvobodili. Božič, družinski praznik, so družine preživljale brez očetov, možev, bratov in sinov v strahu, kaj bo prinesla bodočnost. Se je pa v vsej tej moriji zgodil čudež, božično premirje med britanskimi in nemškimi enotami. Na božični večer leta 1914 so vojaki vstali iz jarkov in se na vmesnem ozemlju družili, skupaj prepevali, si izmenjali darila, pijačo, cigarete in hrano. Odigrali naj bi celo nogometno tekmo. Nekateri so si celo izmenjali naslove, če se morebiti še srečajo, si pokazali fotografije družin in domačih krajev. Seveda pa so jih čez nekaj časa, ko so za to izvedeli poveljniki iz general štaba, kaznovali. Vojaki so trpeli po vseh frontah, vsak dan so prihajala poročila o bojih, ranjenih, mrtvih. Zato so se ženske množično vključevale v zbiranje pomoči za vojake.

Novi glas je redno objavljaj, koliko se je nabralo za vojake na frontah in v bolnišnicah: v 43. številki z dne 22. 10. 1914 je omenjeno: »učiteljica iz Bukovice 12 parov nogavic«, v 46. številki z dne 12. 11. je

tudi ljudje iz Bukovice, Volčje Drage, Renč in Vogrskega, po takratnih ocenah skupaj okoli 10.000 ljudi.

Novi glas je v številki 47 dne 19. 11. 1914 objavil, da se bo 22. in 23. 11. »vršil v Gorici pregled naslednjih letnikov, in sicer od 1878 pa do 1890 za črnovojniške enote goriškega glavarstva«. Dne 27. 11. so se morali javiti iz občine Bilje, 28. 11. iz občine Renče, 29. 11. iz občine Vogrsko, 2. 12. iz občin Vrtojba in Št. Peter. Vojaki v črnovojniških enotah so bili običajno slabšega zdravja, neprimerni za fronto in so običajno opravljali stražarske dolžnosti, vendar so zaradi pomanjkanja in velik izgub kasneje tudi njih vključevali v redne enote.

Tudi kurat Zamar je pri maši v Bukovici 11. 10. 1914 sporočil, da se bo popoldan povsod pobiralo za ranjene in bolne vojake. Dekleta bodo šla od hiše do hiše in vsak naj da, kolikor pač zmore, predvsem perilo, to-

ŽE PRIPRAVLJENA VOJAŠKA DOPISNICA NA KATERO SE JE NAPISAL LE NASLOV

bak, svinčnike, vžigalice, svetinjice. Posebej pa je naglasil, naj molijo za naše vojake. Časopis Soča je objavljaj spiske ranjenih vojakov, ki so se zdravili v Goriški bolnici ali na Goriškem, med njimi sta v 63. številki z dne 18. 9. 1914 omenjena: »Ivan Rusjan iz 27. domobranskega polka iz Renč ranjen v levo roko, Al. Jelerčič iz 97. Pešpolka iz Renč ranjen v levo nogo.« V številki 73 z dne 27. 11. 1914 je omenjen črnovojniki Josip Mozetič iz Renč, ki se zdravi v bolnišnici v Trstu. Ranjencev, mrtvih in pogrešanih je bilo iz dneva v dan vse več. Vojaška cenzura ni dovolila, da bi opisovali grozote, tako so dobili že pripravljene dopisnice, kjer so na sprednji strani napisali le naslov, preostala pošta pa je bila strogo cenzurirana. Vojaki za božič svojih domov niso videli, domov so lahko poslali le božične čestitke z željo, da bi lahko objeli svoje najdražje in preživeli sveti večer ob prijetnem ognju iz domače peči, ob vonju svežega kruha in poleg božičnega drevesca.

Jože Ropoša
Foto: arhiv Jožeta Ropoše

Primož Bergoč, od magisterija do inovatorja leta

Triintridesetletni Primož Bergoč z Volčje Drage je diplomirani inženir elektrotehnike, zaposlen v Soških elektrarnah v Novi Gorici. Marljiv in skromen učenec, na katerega so lahko ponosni starši, pa tudi renška šola. Tehnično gimnazijo je opravil z odliko in tudi diplomu na Elektrotehniški fakulteti je opravil z najvišjimi ocenami. Ne smemo pozabiti tudi njegove športne dejavnosti, saj je bil vrsto let aktiven rokometaš v vrstah novogoriškega rokometnega kluba.

No, po opravljeni diplomi leta 2006 je dobil zaposlitev v Soških elektrarnah v strokovnih službah, natančneje v službi za avtomatiko. S tem pa študija še ni bilo konec, pa tudi delo samo mu je to nudilo in omogočalo. Soške elektrarne so namreč podjetje, ki združuje v svoje okrilje kar 6 večjih in 21 manjših elektrarn, tehnično in tehnološko stanje pa terja vse večje obnovitvene posege vanje, da bi omogočale normalno in nemoteno obratovanje. Podjetje se je zato odločilo, da bo te posege opravilo v čim večji meri z lastnimi kadri in z lastnimi sredstvi. Primož je v podjetju zaposlen že deveto

leto, v službi za avtomatiko je napredoval v vodjo. Ima bogate izkušnje s področja vzdrževanja krmilne tehnike in regulacij v hidroelektrarnah ter projektiranja in izdelave aplikativne programske opreme krmilnikov vodenja elektrarne ter turbinskih regulatorjev. Vse to in njegova skrita inovativna ustvarjalna žilica so ga pripeljali do dveh ustvarjalnih ciljev: magisterija in inovatorske nagrade. Obiskal sem ga na domu na Volčji Dragi, kjer živi mlada družina. Glede magisterija mi je povedal, da ga je zaključil letos spomladi in pridobil naziv magister znanosti, zadnje priznanje pa je prejel na letošnjem 7. strateškem srečanju Inovacija v energetiki 7. oktobra na Brdu pri Kranju. Na omenjenem srečanju je prejel prvo nagrado za razvoj turbinskega regulatorja kot najboljša inovacija v energetiki. Prosil sem ga, da mi zadevo nekoliko strokovno bolj obrazloži, saj so med bralci prav gotovo tudi taki, ki se na te zadeve bolje spoznajo.

“Razvoj turbinskega regulatorja sem takole predstavil: pomemben člen vsakega agregata v hidroelektrarni je turbinski regulator, ki skrbi za pravilno in optimalno delovanje turbine in agregata v prostem teku in po priključitvi na električno omrežje. Turbinski regulator mora najprej zagotavljati pravilno delovanje agregata glede na posebnost celotnega hidrosistema (zajetje, cevovod, turbine, generator

itd.), nato pa tudi zahtevam, ki jih narekuje zakonodaja priključitve hidroelektrarne na elektro omrežje.

V fazi razvoja aplikativne programske opreme turbinskega regulatorja, ki se izvaja na programirljivem logičnem krmilniku (PLK), je to nemogoče testirati na realnem sistemu. Zato sem za potrebe testiranja algoritmov izdelal v realnem času delujoči matematični model hidroelektrarne, ki vključuje vse glavne sklope realnega sistema: model zajetja, model tlačnega cevovoda z upoštevanjem vodnega udara, model turbine, model elektromagnetnih ventilov in servomotorjev ter model generatorja. Matematični model se izvaja na osebni računalniku in preko mrežne povezave si izmenjuje podatke s PLK-jem turbinskega regulatorja. Z modelom sem načrtil in testiral ustrezno regulacijo in algoritme turbinskega regulatorja.”

Prepričan sem, da to ni zadnje Primoževo priznanje, saj je šele na začetku ustvarjalne poti. In pri inovatorjih nikoli ne veš, kdaj se jim porodi kaj novega, utrne nova ideja.

Nagrada za magistrsko delo, ki jo podeljujejo Slovensko združenje elektroenergetikov CIGRÉ-CIRED, Univerza v Mariboru in Univerza v Ljubljani

Boris Arčon

Foto: osebni arhiv Primoža Bergoča

Zlata odličja za naša zbiratelja

Že v začetku leta smo vam na kratko predstavili **Ines** in **Jožeta Ropoša** z Volčje Drage, člana Društva zbiralcev Ajdovščina-Nova Gorica, ki je včlanjeno v Filatelistično zvezo Slovenije. Društvo deluje že več kot dvajset let in njihovi člani zbirajo zelo različne predmete: znamke, kovance, poštna žige, značke, razglednice, stare dokumente, knjige in še marsikaj drugega. Vendar pravo zbirateljstvo ni le iskanje, kupovanje, menjava in kopičenje predmetov pač pa čisto prava avantura, ko nam posamezni predmeti ali skupina predmetov pripoveduje zgodbo. Takrat so ti predmeti delček zgodovine, gospodarstva, družbenega in družabnega življenja tistega časa. Zbiratelji svoje zbirke lahko predstavijo na organiziranih razstavah, ki so pravzaprav tekmovanja s točno določenim konceptom prikaza.

Ines Ropoša se največ ukvarja s starimi božično-novoletnimi voščilnicami in voščilnimi razglednicami. Prve tiskane voščilnice so iz leta 1843, Ines pa je zajela obdobje od 1875 do 1920. Zbirka prikazuje razvoj industrijskega tiskanja

voščilnic v zadnjem četrtletju 19. stoletja (s primerki voščilnic od leta 1875 dalje), ki se je konec 19. stoletja množično preusmeril v izdelovanje voščilnih razglednic. Vodilni v tem poslu so bili nemški tiskarji, ki so zalagali tudi ameriško tržišče. Za zbirko z naslovom »Od voščilnice do voščilne razglednice (1875–1920)« je dobila dve zlati diplomi, in sicer na razstavi Hunfila 2015 – to je madžarska državna razstava z mednarodno udeležbo, in na razstavi Alpe Jadran Filatelija 2015, ki je bila letos v Avstriji (Pollau) – tu sodelujejo razstavljalci

iz držav skupnosti Alpe Jadran, ki je letos praznovala tudi 20. obletnico delovanja. Pred sabo ima že nov izziv, saj se bo leta 2017 udeležila evropskega tekmovanja na Finskem.

Jože Ropoša zbira kovance, stare knjige in dokumente ter fotografije našega kraja oz. bližnje okolice. Na specializirani filatelistični razstavi z mednarodno udeležbo Sedmo Okno Kranj 2015 je za zbirko razglednic z naslovom »Sveta Gora – predvojno svetišče štirih narodov« dobil zlato medaljo in posebno nagrado kot najboljši v razredu razglednic. V zbirki so prikazane barvne večjezične (slovensko-italijansko-nemške) razglednice svetišča na Sveti Gori iz obdobja pred prvo svetovno vojno in njegovo uničenje v vojni. Na razstavi Filatelističnega društva v Novi Gorici ob 100-letnici preboja pri Kobaridu je bil nagrajen za prikaz »Porušena Sveta Gora« in »delovanje XVI. korpusa na našem območju«. Obema nagrajencema čestitamo in upamo, da bomo kmalu tudi v našem kulturnem domu lahko videli njune zbirke.

Albinca Pisk
Foto: Jože Ropoša

Pohod na Sveti Ot s starši

V petek, 23. oktobra 2015, popoldne, smo se z otroki in starši skupine Čebele odpravili na skupen pohod na Sveti Ot.

Zbrali smo se pred vrtcem in se v kolo- ni odpravili proti cilju. Zelo smo bili veseli, ker smo šli mimo oslička Miškota, katere-

ga tudi sicer večkrat obiščemo. Ker so nas spremljali starši, nekateri bratci, sestrice ter nonice in nonoti, nam je bilo še bolj lepo. Skupaj nas je bilo 39.

Po 50 minutah smo že dosegli vrh, se malo odpočili, okrepčali s prigrizki iz nahrbtnika in si ogledali okolico. Nekateri pohodniki so bili prvič na tem hribu. Otrokom smo za trud pripeli medaljo in jim

čestitali. Polni doživetij in ponosni smo se odpravili po poti navzdol proti vrtcu. Jesenski gozd nas je ves čas spremljal v čudovitih barvah, obsijan z zahajajočim soncem.

Lepo nam je bilo, saj smo preživeli prijetno popoldne v naravi.

| Tekst in foto: Irena Zgonik

Na kmetiji Fornazarič

Prijazna starša treh dečkov, ki obiskujejo vrtec na podružnični šoli Vogrsko, sta ugodila prošnji, da bi učenci 3. razreda šole obiskali in si ogledali njihovo kmetijo.

V čudovitem novembrskem vremenu smo po uvodnem delu v razredu zapustili šolo in z veliko dobre volje odkorakali proti

Jazbinam, kjer domujejo Fornazaričevi. Prijazna gospodinja in njihov čuvaj Medo sta nas pričakala že pred domačo hišo. Pokazala nam je gospodarska poslopja in nam povedala, s katerimi dejavnostmi se pretežno ukvarjajo. Ogledali smo si hlev s številnimi prašiči, klavnico in sušilnico. Prav tu so se učenci ustavili in povedali, da zelo lepo diši po salamah. Res je bilo mamljivo, zato je gospod Pavlo salamo

tudi narezal, da so jo otrociokusili. Prav vsi so bili mnenja, da je odlična. Nekateri so povedali, da tudi s starši kupujejo take salame na tej kmetiji.

Na dvorišču pred poslopjem so otroci najprej seveda opazili največje stroje – traktorje. Prav največji na Vogrskem, zeleni Deutz, je mogočno opozarjal nase. Vsi učenci so poskušali splezati na njegov sedež, da bi preizkusili njegovo udobnost.

V trenutku so bili otroci v kabini kot male pikice v takem velikanu. No, zanimiv je bil tudi majhen traktor, ki ima posebnost, da se ga lahko vozi v obe smeri, ker lahko obrneš volan. Med ogledom nam je delal družbo tudi kuža in mucke, ki jih imajo otroci posebno radi. Na koncu nas je gospodinja povabila, da smo se ob domačem soku iz grozdja in breskev odžejali in odpočili. Ponudila nam je tudi odlično in zdravo slaščico iz domačega kakija, smetane in jogurta. Veselih obrazov in polni vtisov smo se gospodarjema zahvalili za

prijazno gostoljubje in čas, ki sta si ga vzela in nam tako popestrili naravoslovni dan. Na dan slovenskega tradicionalnega zajtrka, 20. novembra 2015, smo se z učenci pogovarjali o pomenu pridelovanja domače hrane. Ker smo pri spoznavanju okolja raziskovali tržnico, smo tudi pri likovni umetnosti ta dan z voščenkami narisali lepe stojnice z mamljivo lepimi pridelki in izdelki.

| Tekst in foto: Lucija Gregorič

Tradicionalni slovenski zajtrk in obisk kmetije Smodin

Učenci 1. in 2. razreda podružnične šole Vogrsko smo na dan tradicionalnega slovenskega zajtrka preživeli prav poseben dan. Začeli smo ga tako, da smo se zjutraj najprej pogovorili o pomenu zajtrka, o uživanju sadja in zelenjave iz bližnje okolice ter o povezanosti vseh živih bitij in nežive narave – povezanost smo utemeljili na primeru čebele kot oprasovalke.

V učilnici smo pripravili zajtrk, ki so ga sestavljali med, kruh, biomleko in jabolka. Zajtrk smo lepo servirali in kulturno použili. Po slastnem zajtrku smo se odpravili raziskovanju naproti. Bilo je deževno jutro, ravno prav, da smo s seboj vzeli vsak svoj dežnik in med hojo ob nežnem rose-nju opazovali lepo jesensko naravo. Po predhodnem dogovoru smo šli na obisk na kmetijo Smodin, kjer so nas z veseljem sprejeli in si za nas vzeli čas. Skupaj z gospodarjem smo si ogledali najprej sadovnjak, zatem pa trgovino, v

kateri je bilo polno sokov. Gospod **Tomo** nam je pripravil poučno predstavitev, kako do tega soka, ki smo ga v trgovini videli, sploh pridemo. Za lažji začetek je vsak otrok dobil svoje jabolko in se z njim posladkal. Krožna pot od jabolka do soka nas je peljala najprej v sortirnico sadja, kjer so učenci lahko videli, kako se sortira in prebira sadje. V hladilnici, kjer jabolka shranjujejo, nam je bilo kar mrzlo, zato smo se kar hitro odpravili do prostora, v katerem poteka predelava jabolka v sok. Veliki stroji in cisterne so učence prevzeli. Sledil je še ogled polnilne linije za polnjenje sokov v steklenice. Skratka – vse gre kot po tekočem traku. Pridne roke družinskega podjetja vse to delajo iz dneva v dan že vrsto let. Zadnja točka našega raziskovanja pa je bilo postavljanje vprašanj in degustacija različnih vrst sokov (jabolčni sok, breskov sok in sok rdeče pese). Poleg vseh novih spoznanj smo tega dne v pouk vključevali vsa čutila. Dan smo zaključili s povzetkom našega dela in pisanjem oz. risanjem v zvezek. Nastali so zanimivi izdelki, ki so izražali občutke in vtise učencev. Gospodarju, ki nam je

pripravil res lepo voden ogled, se iskreno zahvaljujemo, saj so se učenci ta dan naučili in spoznali veliko novega in zanimivega. Dan nam bo ostal v lepem spominu.

| Tekst in foto: Helena Hvala Prah in Nadja Pahor Bizjak

Voščilo ravnatelja OŠ Renče

Voščim vam lepe praznične dni. V prihajajočem letu vam želim, da izrečene besede ne bi bile samo besede, ampak dejanja, dovolj moči in poguma, da bi dane obljube uresničili, da bi znali spoštovati in bogatiti sebe in drug drugega, živeti v uglasenem tonu s seboj, z ljudmi, ki vas obdajajo, in vsem stvarstvom. Želim vam, da bi ob tisti polnočni uri zmogli reči Življenju HVALA.

Bogomir Furlan

Voščila naših župnikov

Človek potrebuje poleg nujnega življenjskega dogajanja dihanje, hranjenje, spanje – tudi dogajanja za svojo dušo, za svojega duha. In temu so namenjena praznovanja, prazniki. Decembra jih je kar nekaj, takega in drugačnega datuma. Med njimi je božič – praznik Jezusovega rojstva, prihod druge božje osebe v človeški rod, gotovo najlepši v življenju verujočih, obenem pa je s svojim sporočilom novega življenja v družini kot praznik družine sprejet v naši kulturi. Z novim letom, ki prihaja, pa so povezane tudi želje, da bi bilo v njem manj dogodkov, ki bi nas pretresali, in več tistih, ki bi nas razveselili.

Mnogo za to, da bi bilo tako, lahko tudi sami storimo. Voščim vam vesel in blagoslovljen božič v krogu vaših družin in župnij ter obilo sreče, povezane z vašim počutjem in božjim blagoslovom v letu, ki prihaja.

Vojc Žakelj, župnik v Bukovici

Spoštovani!

V življenju so nekateri dogodki in trenutki, ob katerih zastane naš korak in vsaj za trenutek pomislimo, kam nas ta korak usmerja. Gotovo je takšen dogodek tudi praznovanje novega leta. V teh dneh se posebej spomnimo, da smo na tem svetu romarji in da romamo skupaj. Nemirni časi nas še bolj silijo, da zaupamo srce sopotniku brez tesnobnosti in brez nezaupanja. Naša župnijska Karitas si je za svoje delo izbrala misel: „Vsi smo angeli z enim krilom. Če hočemo poleteti, se moramo objeti.“

Naj ta objem postane v novem letu še bolj trden, saj nam božična skrivnost sporoča, da nas v tem življenju najprej objema božja ljubezen, ki na nas nikoli ne pozabi. Vam in sebi želim blagoslovljene božične praznike in mirne dneve novega leta.

Slavko Hrast, župnik v Renčah

Vesel božič in srečno novo leto!

Kot župnik upravitelj voščim vsem Vogričkam in Vogričkom mirne, vesele in vernim tudi božjega blagoslova in usmiljenja polne božične praznike. Ob jaslični upodobitvi svete družine v betlehemske hlevčku čutimo sočutje in milo se nam stori ob nemočnem novorojenčku Jezusu, njegovi materi Mariji in svetem Jožefu. Kakor so pastirčki prinesli toplino z obiskom in skromnimi darovi, tudi mi prinašajmo srčno toplino in dobroto z ljubeznijo v naše družine, med sosede, na vasi in v župniji, še posebej z izkazano dobroto do pomoči potrebnih.

V novem letu 2016 naj se vsakemu izpolnijo vse skrite, a življenjsko pomembne želje. Navadno si voščimo obilo zdravja, sreče in veselja – in prav je tako. Pa vendar ne pozabimo, da je za lepo in bogato življenje potrebno še marsikaj, od lepih in spoštljivih medsebojnih odnosov do osrečujočega zadovoljstva z majhnimi dobrotami, s katerimi nas življenje vsak dan obdaruje.

Ob božiču vam vsem voščim osebne in družinskega doživetja veselja in sreče, v novem letu 2016 pa obilje miru, zadovoljstva, zdravja in lepega sožitja.

Vaš župnik Cvetko Valič

Miklavž v Renčah

Mesec december je mesec tihih pričakovanj, iskrivih oči in poln presenečenj. Prav gotovo je za otroke to mesec veselja in radovednosti, za odrasle pa kratek pogled v preteklo leto in seveda kovanje načrtov za prihodnost. Tako odrasli, še bolj pa otroci, se trudijo, da bi bili čez vse leto dobri drug do drugega, se spoštovali in imeli radi.

Prav take ljudi v decembru prvi obiše sv. Miklavž. Predvsem otroci so se ga razveselili 5. decembra, ko so napolnili lepo okrašeno veroučno dvorano v župnišču v Renčah. Tudi letos je bila »vstopnica« za Miklavževanje skromno darilce, ki so ga sami pripravili in so ga potem s pomočjo

sv. Miklavža tudi izmenjali s svojimi prijatelji. Dvorana je bila polna pričakovanj, velikih iskrivih oči in otroškega veselja. Kar naenkrat se je oglasila tiha glasba in odprla so se vrata. Otroci so zajeli dih in se zastrmeli vanje, misleč, da je prišel sv. Miklavž. A ni bilo tako ... V dvorano so prišli renški šolarji – letošnji birmanci. Skupaj z nekaterimi starši so doživeto odigrali zanimivo igrico, ki je govorila o sv. Miklavžu ... In »Cvetkina mama« je vse lepo nagovo-

nila, da smo vsi lahko Miklavži, če pomagamo drug drugemu, delamo dobra dela in ubogim poklonimo svoj dar. Napetost v dvorani je naraščala, a sv. Miklavža še

ni bilo, pač pa sta prišla nadangela, ki sta preverila, ali so bili otroci v Renčah dovolj pridni, da jih vendarle obišeče. Ugotovila sta, da so otroci iz Renč najbolj pridni otroci daleč naokoli in da si zaslužijo, da pride sv. Miklavž. Otroci so odreeneli, ko so zvončki naznanili prihod sv. Miklavža in vsega njegovega spremstva. Seveda sta

se jim pridružila tudi hudička, ki pa nista imela veliko dela, zato sta Renče kmalu zapustila. Otroci so se srečali s sv. Miklavžem. Nekateri so korajžno odgovarjali na njegova vprašanja, drugi so se sramežljivo skrili v mamino naročje. Sv. Miklavž je s pomočjo angelov otrokom razdelil darila in jim zaželel vse dobro v

novem letu. Otroci so se sv. Miklavžu zahvalili in mu prav zares obljubili, da bodo naslednje leto še bolj pridni, kot so bili do sedaj in da komaj čakajo naslednje leto, ko se bodo ponovno srečali.

Martina Bizjak

Foto: Marica Kobal, Tomaž Stres

Na Vogrskem so bili otroci tudi letos pridni

Zakorakali smo v veseli december in že nas je obiskal prvi od treh dobrih mož, sveti Miklavž, ljubitelj dobrote, ki je celo jesen pekel piškote, da pridne otroke in vse dobre ljudi na god svoj obdari.

Seveda so se ga najbolj razveselili otroci, predvsem pridni ... In tudi tisti malo manj pridni. No, kdo pa pravi, da otroci niso pridni? Vsi so pridni, saj so samo otroci. Na predvečer godu svetega Miklavža, preden gredo otroci spat, po običaju postavijo peharje ali krožnike na okenske police oz. mize. Naslednje jutro nestrpnost pokukajo vanje, da bi videli, kaj jim je dobri mož prinesel. V preteklosti je Miklavž otrokom nosil dobrote: orehe, jabolka, pa tudi kakšno pecivo – tisto, kar je bilo

pri hiši. Danes otroci pričakujejo drugačna darila. A kdo pravi, da se naši najmlajši ne bi razveselili preprostih sladkih daril? Letošnje miklavževanje na Vogrskem je potekalo na Miklavžev večer v vaški cerkvi svetega Justa. Cerkev so do zadnjega kotička napolnili razigrani otroci skupaj z njihovimi starši in starimi starši. Zelo smo bili veseli, da so se nam pridružili tudi otroci iz drugih krajev in nam tako izkazali zaupanje. Miklavževanje so pričeli

otroci cerkvenega pevskega zbora z uvodno pesmico pod vodstvom učiteljice **Katarine Tischer Gregorič**, nato pa je sledil nagovor našega župnika **Cvetka Valiča**. Glavno piko na letošnjem miklavževanju pa so prispevali otroci iz župnije Kristusa Odrešenika Nova

Gorica s predstavo *Miklavž peče piškote* pod vodstvom **Dunje Kovačič**, kateri se tudi iskreno zahvaljujemo. Ob koncu obdarovanja se je Miklavž z besedami hvaležnosti poslovil in zaželel vse najlepše v prihodnjem letu.

Ob tem lepem rajanju ne smemo pozabiti tudi na zahvalo vsem tistim, ki so nam omogočili in kakorkoli pomagali pri izvedbi miklavževanja. Snidenje otrok in vseh navzočih je bilo zelo blagodejno, saj smo si vzeli čas drug za drugega, sproščeno poklepetali in si podelili občutke o doživetem. Razšli smo se z nasmehi na obrazih in z zadovoljstvom v srcu ter z mislijo – naslednje leto spet!

Tekst: Alenka Melinc

Afriške avanture

Društvo upokojencev iz Bukovice in Volčje Drage je oktobra v Mušičevi dvorani organiziralo zanimivo predavanje o afriških avanturah.

Predavanje nam je pripravil priznani likovni pedagog in velik popotnik **Brane Jazbar** iz Ajdovščine. V besedi in sliki ter ob izvirni glasbi smo doživeli košček nam neznanega in drugačnega sveta. Črna celina, tako drugačna in tako privlačna za popotnike, še vedno preseneča s svojo drugačnostjo, raznolikostjo, naravo, kulturo in jezikom.

Na ogled je bilo tudi veliko umetnikovih likovnih del prav iz Afrike in bogat album fotografij.

Renata Tischer
Foto: Bogo Rusjan

Male čistilne naprave

V sredo, 18. novembra, je Društvo upokojencev Bukovica-Volčja Draga v ciklu »Nikoli ni prepozno, da izvemo kaj novega in se nekaj naučimo o ...« organiziralo predavanje na temo *Male čistilne naprave*.

Glede na to, da bomo v nekaj letih morali posodobiti oz. poskrbeti za boljše čiščenje komunalnih odpadnih voda, je bila tema zanimiva. Ker se poskušamo obnašati čim bolj ekološko in je naš bivalni prostor podeželje z dovolj prostora ob stanovanjskih hišah in z rahlim naklonom terena zlasti na območjih, kjer bo morda otežen priključek na javno kanalizacijsko omrežje, je bil ob predstavi

tvi različnih čistilnih naprav za posamezne stanovanjske hiše poudarek na rastlinskih

čistilnih napravah. V zelenem okolju, brez strojno-električnih naprav, v želji čim bolj izkoristiti čistilno moč narave, je z zasaditvijo trsov, šašov, perunik, vodnih hijacint, rogoz in podobnih rastlin na čistilne grede dosežena kvalitetno prečiščena odpadna voda. Dvorana Zorana Mušiča je bila kar polna, želeli in pogrešali smo le bolj sproščeno in pristno komunikacijo med obiskovalci in predavatelji. Svetovalka oz. predavateljica je prišla iz podjetja Limnos d. o. o., ki je že pred več leti postavilo rastlinsko čistilno napravo pri podjetju Šampionka v Bukovici. Ta še vedno deluje in zadovoljivo prečiščuje uporabljeno vodo.

Albinca Pisk
Foto: Bogo Rusjan

Jubilejna razstava v novogoriški galeriji

Naša slikarska kolegica **Lidija Gruntar** se je pred kratkim predstavila s svojimi slikami v novogoriški galeriji Frnaža.

Lidija je kot upokojena učiteljica stopila na svojo slikarsko pot pred dobrimi dvanajstimi leti. Na univerzi za tretje življenjsko obdobje je pod mentorstvom **Marije Murgič** ustvarjala svoje prve slike. Pri slikarju **Marjanu Miklavcu** se je navduševala za akvarelno tehniko slikanja, ki jo še vedno zelo rada uporablja. Leta 2005 se je včlanila v slikarsko društvo DLU Tolmin, kjer še vedno ustvarja pod mentorskim vodstvom akademske slikarke **Jane Dolenc**. Slikarski skupini našega društva KUL-TU-RA se je pridružila kmalu po začetku delovanja. Lidija skupaj z vsemi nami s svojimi deli nesebično bogati kulturno dogajanje v našem kraju in vsepovsod, kjer razstavljamo. Razstavo svojih 24 slik je v novogoriški galeriji postavila ob svoji osemdesetletnici rojstva. To je njena dvanajsta samostojna razstava. Uvo-

dno besedo ob otvoritvi je imel gospod **Gregor Humar**, predsednik sveta krajevne skupnosti Nova Gorica, strokovni del o Lidijini razstavi pa je po vseh pravilih pripadal mentorici Jani Dolenc. Le malokdo bi naši Lidiji pripisal ta leta, saj jih s svojim videzom in ustvarjalnim duhom prav

spretno skriva.

Lidija, hvala za lepe trenutke, ki jih nesebično deliš z nami in uživaj v tem čudovitem hobiju še naprej!

| Tekst in foto: Hema Jakin

FRIZERSKI SALON

Vlasta Stepančič s.p.

*Sreča je na svetu zato, da jo delimo z drugimi.
Zato vam iz srca želiva SREČNO 2016!*

Vlasta in Kristina

Martiniči 3, 5292 Renče, t: 05/39 55 600, m: 041/516 150

Valter Mlečnik – dobitnik visokega priznanja »zlati

Kmetija Mlečnik iz Bukovice je že deset let vključena v certificirano ekološko pridelavo. Mlečnikovo vino je seglo celo do Japonske in tako rekoč v vse evropske države. Pred nedavnim je kmetija za svoje vino prejela visoko priznanje – nagrado Golden Cork – zlati zamašek, ki ga podeljuje Združenje vinskih poznavalcev z vsega sveta Weinloge. Združenje se zavzema za trajnostno vinogradništvo v tesni povezavi z naravo in ekologijo. To pomeni, da morajo biti tako vinograd in vinska trta kot grozdje in vino negovani z ustreznim upoštevanjem človeka, narave in okolja. Laskavo priznanje Golden Cork dobi vino oziroma vinogradnik, ki se po mnenju združenja lahko šteje za popoln vzgled njihove filozofije. Kmetija Mlečnik je prva v Sloveniji, ki je prejela to priznanje, in hkrati prva izven nemško govorečega območja.

Golden Corn, zlati zamašek, je veliko in prestižno priznanje. Zagotovo vam veliko pomeni.

To mi res veliko pomeni. Posebno zato, ker sem osebno spoznal ljudi, ki so mi priznanje podelili. Zdaj, ko sem spoznal, za kaj se zavzemajo, ima priznanje še večjo

vrednost. Ni namreč nepomembno, kdo in zakaj ti izreče priznanje.

Vi ste se odločili za ekološko vinogradništvo. Od kod in zakaj taka odločitev?

Na hitro je to pravzaprav težko povedati. Vendar – šlo je za nek notranji glas, ki ga človek posluša ali pač ne. Če ga, potem je to tvoja življenjska pot. Sicer marsikdaj trnova, vendar zadoščenje to poplaca. Sem človek, ki precej deluje na svoji intuiciji. Obenem pa sem imel srečo, da sem v otroštvu sledil nonotu in očetu in tako doživel staro kmetijstvo. Doživel sem tudi moderno dobo in sem kot mlad mislil, da bom korenito spreminjal svet

– ampak v življenju so prišla spoznanja, ki so me peljala naprej na pot, ki jo kot kmetija in celotna družina hodimo danes. Ko prisluhneš naravi okrog sebe in sebi, saj smo vsi del narave, je bila odločitev za ekološko kmetovanje logična odločitev.

Pravite, da je ekološka usmeritev trša in zahtevnejša pot. Za to ste se odločili zato, ker tako čutite. Na trgu je konkurenca z vini velika, ekološko vinogradništvo med drugim zahteva veliko ročnega dela. Kako ste si priborili svoje mesto na tržišču, da se pridelava tudi stroškovno izide?

Zanimivo vprašanje. Ko človek obiše vinske sejme šele vidi, koliko proizvajalcev in koliko vina je na tržišču. Če začneš o tem razmišljati, je vprašanje, če lahko kam prideš. Na nek način se je treba temu izogniti in preprosto verjeti v to, kar delaš in na kakšen način. Vedno se nekako prekrižajo poti z ljudmi, ki enako ali podobno mislijo. Do trga prideš v trenutku, ko je čas za to.

Kakšne so vaše izkušnje s povpraševanjem po ekološko pridelanem vinu?

V zadnjih desetletjih je bilo veliko različnih trendov. Od tega, da smo iz kleti odpeljali vse stare lesene sode, prišli so tisti iz inoxa, potem so prišli francoski bariki ... Nazadnje pa prišli do spoznanja, da so bili najboljši sodi naših nonotov. Zdaj gredo trendi v biodinamiko. Vendar ni dobro, kadar stvari postanejo modne. Še bolj narobe pa je, da nekdo temu sledi, čeprav

zamašek«

Nekaj malega bomo širili vinograde, nekaj spreminjali ... Naš način pridelave ima svoje meje tako glede površin kot količin. Če jih prestopiš, se vse spremeni. Od tega, kar imamo, naša kmetija lahko spodobno živi in delo lahko obvladujemo skladno z začrtano filozofijo. Oživili bomo stare sorte, obnavljali vinograde in mislim, da ni prostora za dolgčas. Zaključujemo pa z mislijo Valterja Mlečnika: **»Edina pot, ki pelje do pristnega, naravnega vina, je pot razumevanja življenja.«**

Ingrid Kašca Bucik

Foto: Bogo Rusjan, Marko Murn

tako ne misli. Modne muhe pridejo in tako tudi odidejo. Treba je slediti svoji poti. Jaz sem kmet po duši in moja naloga ni, da bom nekaj spreminjal, pač pa da nekaj vzgajam in v steklenico pripeljem čim večjo naravno harmonijo.

Kako odgovarjate tistim, ki pravijo, da popolnoma ekološko vinogradništvo in vinarstvo ni mogoče?

Običajno na to niti ne odgovarjam več. Jaz sem prišel do potrebnih spoznanj in mislim, da je to možno. In to zadostuje, ker o nekaterih stvareh nima smisla polemizirati. S tem zgolj rušim svoj notranji mir, za katerega sem se dolga leta boril.

Vaša vina so tako rekoč po celem svetu. Vaš prvi trg je Japonska, potem pa

številne evropske države. Kako ste prišli na Japonsko, s čim ste prepričali? Leta 1991 sem prvič začel izvažati v Italijo. Zatem pa sem bil v skupini prijateljev vinarjev, zamejskih Slovencev, na sejmu v Veroni. Eden od njih je izvažal na Japonsko in uvoznik je potem prišel k meni. Prvo leto, drugo leto, tretje leto ... Pokušal je naša vina. Bila so mu všeč in vedno znova sem bil prepričan, da smo prišli do japonskega trga. Sem že skoraj obupal, da ne bo nič, ko se je zgodilo. Želeli so videti vinograde in zatem so se odločili. Po treh letih spremljanja našega dela smo prišli do skupnega cilja. To je tisto, kar sem povedal že prej. Ko pride čas, se zgodi.

Kam se vaša kmetija ozira v prihodnosti?

Logotip pobude Svetovni dan čebel

Svetovni dan čebel združuje Slovence in povezuje svet

Čebele in ostali opraševalci so za življenje ljudi zelo pomembni. Od opraševanja je odvisna kar tretjina pridelane hrane na svetu in čebele imajo med **vsemi opraševalci najpomembnejšo vlogo. Z opraševanjem opraševalci omogočajo kmetijsko proizvodnjo, ki zagotavlja varno preskrbo s hrano, čebele pa poleg tega s svojimi visoko hranljivimi izdelki pomembno prispevajo še k izboljšanju kvalitete prehrane za ljudi.**

Čebele imajo preko opraševanja pozitivne učinke na celoten ekosistem in z njim povezanim ohranjanjem biotske raznovrstnosti v naravi. Biotska raznovrstnost je ključnega pomena za razvoj in ohranjanje naravnega okolja. Med drugim nam zagotavlja hrano, kisik, čisti vodo in zrak, stabilizira vreme in podnebje ter pomaga pri sposobnosti prilagajanja na spremembe. Čebele so poleg tega tudi dober bioindikator razmer v okolju. Preko opazovanja njihovega razvoja in zdravstvenega stanja lahko ocenjujemo, kdaj se v določenem okolju nekaj dogaja in kdaj je treba ukrepati. Če na opozorila ne reagiramo pravočasno, so lahko kasnejše posledice še večje.

V zadnjem obdobju so, predvsem na območjih z intenzivnim kmetijstvom, čebele in ostali opraševalci vse bolj ogroženi. Njihov življenjski prostor se spreminja in krči, s tem pa so razmere za njihovo življenje in razvoj vse slabše. Medovitih površin je zaradi vse večjih površin monokultur

in spremenjene ter intenzivnejše tehnologije pridelave travinja vse manj in še te nudijo čebelam potrebno hrano le v krajših obdobjih in zmanjšani pestrosti kot nekoč.

V okviru prizadevanj za zaščito čebel ima pomembno vlogo ozaveščanje javnosti o pomenu čebel in čebeljih pridelkov. Zato bo Republika Slovenije, na pobudo čebelarke Slovenije, organizaciji Združenih narodov predlagala, da 20. maj razglasi za SVETOVNI DAN ČEBEL. 20. maj smo predlagali, ker je to dan, ko se je rodil **Anton Janša** (1734–1773), ki je poznan kot začetnik modernega čebelarstva in eden takratnih najboljših poznavalcev čebel. Bil je prvi učitelj modernega čebelarstva na svetu, saj ga je že cesarica Marija Terezija imenovala za stalnega učitelja čebelarstva na novi čebelarški šoli na Dunaju. Njegovo delo in življenje je opisano v mnogih čebelarskih knjigah, med drugim tudi v knjigi *Svetovna zgodovina čebelarjenja*, ki je bila izdana leta 1999.

Do sedaj so pobudo podprle že številne organizacije in posamezniki. Med drugim je pobudo, v okviru 44. čebelarkega kongresa Apimondia 2015 v Južni Koreji, podprla tudi največja svetovna čebelarška organizacija Apimondia. Pobuda združuje različne organizacije, posameznike in tudi različne politične stranke, saj pobudo z veseljem podprejo skoraj vsi, ki se z njo seznanijo.

Čebelnjaki so posebnost slovenskega čebelarstva. S svojim izgledom bogatijo kulturno krajino.

Ker želimo, da pobudo podprejo in se z njo še bolje seznanijo tudi slovenski čebelarji in ostala zainteresirana javnost, bodo v mesecih od decembra 2015 do marca 2016 predsednik ČZS g. Boštjan Noč in zaposleni s

prepoznavnim vozilom obiskali vsa čebelarška društva v Sloveniji in o pobudi informirali prisotne. Na dogodke bodo povabljeni župani, znane osebnosti in še kdo z določenega območja, ki bo želel v okviru dogodka pobudo podpreti. O terminu obiska bodo čebelarška društva obveščena, z njimi bo dogovorjena lokacija obiska in morebiten program. Informacije bodo posredovane tudi lokalnim medijem, da bodo lahko informirali krajane, da se bodo lahko srečanj udeležili in na ta način podprli prizadevanja ČZS.

Dr. Peter Kozmus
Čebelarška zveza Slovenije

Znak akcije Svetovni dan čebel združuje Slovence in povezuje svet z logotipi partnerjev, v okviru akcije bo predsednik ČZS g. Boštjan Noč z zaposlenimi obiskal vsa ČD po Sloveniji.

Zastava Svetovni dan čebel z logotipom pobude v sredini in logotipoma mednarodne čebelarške organizacije Apimondia in lokalne čebelarške zveze, v tem primeru ČZS

Darilo gozda vašemu domu – slovensko okrasno drevo

Okrasna drevesca, pridelana v Sloveniji, so letošnje leto na tržišču označena z oranžno nalepko, z letnico 2015 in z napisom Zavod za gozdove Slovenije in Darilo gozda vašemu domu. Večinoma so to smrečice, zrasle v gozdovih na zaraščajočih se kmetijskih površinah, pod daljnovodi, manjši delež tudi v namenskih nasadih zunaj gozda.

Vsakdo ne more iti v gozd in si posekati svojega okrasnega drevesa. V gozdovih okrasna drevesca lahko pridobivajo le lastniki gozdnih površin na podlagi odločbe Zavoda za gozdove Slovenije. V odločbi so zapisane usmeritve in pogoji za pridobivanje okrasnih drevesc na gozdu neškodljiv način. Poleg odločbe Zavod izda lastnikom tudi plombe v obliki nalepk za označitev okrasnih drevesc med prevozom in na tržišču. Do 25 plomb dobijo lastniki brezplačno. Če želijo posekati večje število drevesc, morajo za vsako plombo odšteti 27 centov.

Omejitve so postavljene tudi za nabiranje mahov, ki se v tem času uporabljajo za postavitev jaslic. Tega sicer lahko pridobivajo v gozdu tudi nelastniki gozdov, vendar v omejenih količinah. S površine, ki jo prerašča mah, lahko odzamejo največ petino vsega mahu.

Slovenska okrasna drevesca se najpogosteje prodajajo na tržnicah. Prodajajo jih lahko lastniki gozdov, lastniki nasadov drevesc na kmetijskih površinah, ki imajo potrdilo o opravljanju kmetijske dejavnosti, in ustrezno registrirani trgovci, ki so drevesca kupili od lastnikov gozdov ali lastnikov nasadov okrasnih drevesc. Brez nalepke so na tržišču lahko okrasna drevesca iz uvoza, okrasna drevesca v lončkih in drevesca drevesnih vrst, ki v naših gozdovih niso domača. To so na primer omorike, srebrne smreke, kavkaške jelke in podobno. Prodajo okrasnih drevesc nadzorujeta gozdarska in tržna inšpekcija. Prodajalci morajo imeti pri sebi ustrezen dokument, ki dokazuje izvor drevesc. Za drevesca, pridobljena v gozdu, je to odločba za pridobivanje okrasnih dreves, ki jo izda Zavod.

V Zavodu za gozdove Slovenije, ki usmerja pridobivanje okrasnih drevesc iz gozdov

v skladu z določili Zakona o gozdovih, spodbujamo kupovanje naravnih v Sloveniji pridelanih okrasnih drevesc. Domača okrasna drevesca so pridelana na način, ki najmanj škoduje našemu življenjskemu okolju, upoštevajoč način pridelave in prevoz na tržišče. Vsako leto poudarjamo, da so drevesca pridelana brez škode za gozd. Poraba domačih okrasnih drevesc kljub temu še vedno iz leta v leto pada. Da bomo čim dlje uživali v zelenem okrasju domačih drevesc, jih postavimo

v stojala, ki jih lahko napolnimo z vodo. Ko bodo odslužila svojemu namenu, jih razrežimo in odložimo v zabojnike za organske odpadke ali pa jih uporabimo za kurjavo. Vesele praznike, po možnosti v družbi slovenskega okrasnega drevesca, želi Zavod za gozdove Slovenije.

Marija Kolšek
Zavod za gozdove Slovenije

NAGRADNA KRIŽANKA:

KOZMETIČNI SALON KATJA

Katja Mozetič s.p. Renški Podkraj 20, 5292 Renče

te.: 05 30 13 148, GSM 031 611 842

SESTAVIL: BORIS ARČON	AVTOR KARIKATUR	ZMANJŠANA VREDNOST OSNOVNIH SREDSTEV	NEKDANJE ČISTILNO SREDSTVO	OČE	LENA ŽENSKA	GRŠKA BOGINJA PREPIRA	NAŠA GOZDNA ZVER	IZLOČEK IZ ČREVEŠA	GLOBINOMER Z ULTRA- ZVOKOM	GLAVNO MESTO JORDANIJE																								
KONJENICA																																		
LIUBITELJSKA DEJAVNOST																																		
ŠTUDENTKA ROMANISTIKE																																		
MEDNARODNA ORGANIZACIJA ZA BEGUNCE				ORGAN MELODIJA, NAPEV				RONALD (KRAJŠE)																										
KRKOVIČ TONE			MESTO V EVROPSKEM DELU RUSIJE					EDO MURIC SL. GRAFIK JUSTIN																										
1. IN 3. VOKAL			IVANA KOBILICA ALUMINIJ				TROPSKO DREVO EBENOVEC																											
FRANCOŠKI PEŠNIK (TRISTAN)								DALAMTINSKI ŠALJIVEC DVOM																										
REKA V KAZAHSTANU					MNOŽICA TOPOLOV		RASTLINSKA PJAJČA NEUBRANLJIV SERVIS			DENARNA ENOTA V BANGLADEŠU									JUD. M. IME (MOJZEŠEV BRAT)															
RADOVAN RUSJAN			GRŠKA ČRKA TAV					ZNESEK, VSOTA																										
OSLOVO OGLAŠANJE			IMETNIK OSMICE GORA NA KOROŠKEM											SEVERNI ATLANTSKI PAKT	MADŽAR. ŽENSKO IME	KATERI 	NEKDANJI RUSKI MONARH	ŠPANIJA	AMERIŠKI PISATELJ (GEORG.)															
ŠOP POVEZANEGA ŽITA					OZNAKA ZA NOVO GORICO	ZBIRKA ZAKONOV FRANCOŠKA TISKOVNA AGENCIJA											ZLITINA ZA GRELNICE MEŠANICA MED ČRNCEM IN INDIJANCIEM																	
IGRALO, DRSALNICA																		SLAVILNA PESEM																
GLASBILO IZ LESENIH PLOŠČ								RAZČLENJE- VANJE NEON											SLAVILNA PESEM															
MESTO V ITALIJI							IZMIŠLJENO IME PRI PISATELJIH			CESTA, ULICA, POT	TERRITORIALNA OBRAMBA SRBSKI SAKRALNI KRAJ NA HRVAŠKEM						PLOŠČINSKA MERA IME NEKD. RUSKEGA HOKEJISTA RAHMATULINA	ZELIKA PRISTANIŠČE V MAROKU			KISIK ŽIVČNA CELICA Z IZRASTKI													
											IZVRŠNI ODBOR		REKA V NEMČIJI NASKOK, ATAKA										NEVŠKI PISATELJ (LUDWIG) NEMČIJA											
											IME IGRALKE BLYTH		KAR SE DODA DELO LEONARDA DA VINCIJA																					
											VOOLBINA, LUKNJA KARLIN ALMA								ARVIDAS SABONIS	TIP RUS. AVTA (LADA) LIPARSKI OTOKI														
											KORPORAL, DESETNIK																							
											AFRIŠKA JEZIKOVNA SKUPINA								SILICIJ SLOVENSKI ZGODOVINAR (METOD)	PASJE MESO NEKD. SMUČAR FRANKO														
											EVIN PARTNER S. VOKAL IN 17. ČRKA																							
											NADA, UPANJE		LJ, LIV OTOK V PERZISJKEM ZALIVU															OBKOVAL K ^{reše}	ETUI, TUL	OŽINA NA MALAKI				
											MODER OKRASNI KAMEN																							
											METER																							

slovarček: AŠA, UIL, ZAMBO, ILDAR, ALB, DAS, DONJA KAPELA

Nagradna križanka »KOZMETIČNI SALON KATJA«

Gesla iz križanke vpišite v priloženi kupon in ga pošljite do **31. JANUARJA 2016** na naslov: **OBČINA RENČE-VOGRSKO**, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga s pripisom »Nagradna križanka«. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali tri nagrajence. Za žrebanje zadostujejo gesla iz slik.

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljani v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah.

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov: **obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si** s pripisom "ZA OBČINSKI LIST".

- Tekst naj bo pisan v formatu "Microsoft Office Word".
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot "Priponke".
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 31. 01. 2016)!**

KOZMETIČNI SALON KATJA

Nagradni kupon za križanko

geslo:

.....

.....

.....

ime in priimek:

.....

naslov:

.....

telefon:

odreži in pošlji

Polentni zvitki

Iz božiča so ljudje naredili najbolj romantičen praznik, prepleten s starimi božičnimi pesmimi, lepimi besedami, najboljšimi in najplemenitejšimi željami. Potihem vsi nekaj pričakujemo: darila, duhovno izpolnitev; želimo si, da bi bili manj osamljeni. Gre za praznik, ko prisegamo na družinske vrednote in toplino doma, pa tudi praznična miza mora biti primerno pripravljena.

Za polentne zvitke potrebujemo:

- 0,5 l vode
- Sol
- Poper
- Rožmarin, drobnjak
- 15 dag koruznega zdroba za

- hitro pripravo
- 1 jajce
 - 1 žlica kisle smetane
 - 10 dag sira
 - 30 dag kuhane šunke

Sestavine za preliv:

- 1 jajce
- 2 žlici kisle smetane
- Sol

Vodo zavremo, solimo, popramo in dodamo sesekljana zelišča. Vmešamo koruzni zдроб in med mešanjem kuhamo 3 minute. Polento odstavimo

in nekoliko ohladimo. Vanjo vmešamo jajce, kisko smetano in nariban sir. Pravokotno na nekoliko debelejšo rezine šunke položimo košček polente in jo ovijemo s šunko. Pekač namažemo z maslom in vanj polagamo zvitke tesno enega poleg drugega ter prelijemo s prelivom razžvrkljanega jajca, kisle smetane in soli. V ogreti pečici na 220 °C pečemo polentne zvitke 10 minut. Želim vam dober tek!

Renata Tischer

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE »FRIZERSKI STUDIO ŠILA« IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE:

Vodoravno: DOLGOLASEC, OSANKARICA, LT, ERITRIT, ŽELVA, ANJA, NOE, KG, IAN, ISPA, FEN, I, ŠKRGGA, KANA, KLARET, MI, AE, ORA, AZI, KRONOS, ZOO, RODO, TI, ZNES, KLAMFA, IT, MLADJE, SK, ALBERT, ZINKA, OLMO, ELIO, DIR, AKBAR, LASULJA, RENZI, KTITOR, JOE, ASTA, UDE, RS, IVRIT, KIST, ODA, ZK, TAKA, SE, OMELO, IR, PREČA, KRAS, MIHA, PAŠ, KO, RAA, LI, PRITEGNEŠ, OL, POGLED, NA. Gesla: DOLGOLASEC, FEN, LASULJA, PREČA, FRIZERSKI SALON ŠILA, KO PRITEGNEŠ POGLED. Za žrebanje je bilo potrebno poslati le gesla, ki sta izhajali iz slik.

NAGRAJENCI ZA PRAVILNO REŠITEV KRIŽANKE »FRIZERSKI STUDIO ŠILA«

V uredništvo je prispelo 15 rešitev, izmed katerih smo izžrebali tri nagrajence.

Srečni izžrebanci so:

- 1. Valentina Pregelj,**
Martinuči 17, 5292 Renče
- 2. Nataša Pregelj,**
Martinuči 17, 5292 Renče
- 3. Mimi Černe,**
Mohorini 33, 5292 Renče

Čestitamo. Nagrade lahko dvignejo v pisarni Avtošola MARUS, Trg 21, 5292 Renče

SUDOKU

December 2015, avtor Roland Tischer

4			7		8		
	9	8	6				
7			8	5	1	3	
			9		2		1
2							9
5		9		8			
	7	4	5	1			3
				9	7	4	
		2		6			8

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov Občinskega lista, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je 1400.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga, T: (05) 338 45 00, E: info@rence-vogrsko.si

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica, Boris Arčon, Katarina Tischer Gregorič, Vesna Pahor, Bogo Rusjan, Renata Tischer in Katjuša Žigon

Lektoriranje: Jasna Živec
Oblikovanje in grafična postavitev: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Tiskarna Nanoti, d. o. o.

Datum izida glasila: 23. december 2015

Bukovica-Volčja Draga

Renče

Vogrsko

Napovednik dogodkov za januar 2016:

- 16. 1. 2016 ob 18.30 uri:
Božični koncert v cerkvi v Bukovici.
- 23. 1. 2016 ob 18. uri:
Tradicionalni dobrodelni božični koncert v cerkvi v Renčah.
(Sredstva, zbrana na koncertu, bodo namenjena nakupu osebnega dvigala družini iz Cola z dvema invalidnima otrokoma.)
- 24. 1. 2016 ob 18. uri:
Gledališka predstava »PO BABJE« v izvedbi Dramske skupine Kulturnega društva Bilje.

Silvestrovanje v
Bukovici

31. 12. 2015 ob 20. uri v prostorih
kulturnega doma v Bukovici

Prodaja vstopnic: 8., 9. in 10. 12. 2015 v
avli kulturnega doma

CENA:
Odrasli **23 EUR**
Otroci od 10 do 15 let: **10 EUR**
Otroci do 10 let: **brezplačno**

Udeležba je omejena na 240 prijav (vključno z otroki)

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko
Občinskega lista je

31. januar 2016

Naslov za pošiljanje
prispevkov za Občinski
list: [obcinsko.glasilo@
rence-vogrsko.si](mailto:obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si)
s pripisom: **ZA
OBČINSKI LIST**

NAPOVEDUJEMO
KONCERTNO SEZONO 2016 | POMLAD

GLASBENI VEČERI V BUKOVICI

SEZONA V

Nedelja, 10. januar 2016, ob 18.00

Simfonični orkester Cantabile

Četrtek, 11. februar 2016, ob 20.00

**Luca Ferrini, Črtomir Šiškovič & Trio flavt
Trije letni časi**

Četrtek, 10. marec 2016, ob 20.00

Akademija NOVA – koncert komornih skupin

Četrtek, 14. april 2016, ob 20.00

Ensemble Serenissima (IT)

Četrtek, 5. maj 2016, ob 20.00

Big band VOX

Četrtek, 2. junij 2016, ob 20.30

Adriatic Jazz Quintet (IT)

Medijski partner Glasbenih večerov
v Bukovici je Radio Koper.